

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 23C/22/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3823219339
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danko Lauková
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2023:3823219339.1

Uznesenie

Okresný súd Prievidza v právnej veci strán sporu: navrhovateľ v 1 rade A. B., nar. X.XX.XXXX, trvale bytom C. XXXX/X, D., navrhovateľ v 2 rade A. B., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom E. C. XXX/XX, F., zastúpení ŠTELLMACHOVÁ & PARTNERS, s.r.o., Hurbanova 1243/18, Liptovský Mikuláš, IČO: 36 861 251, žalovaný F. G., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A. H. I. XXXX/X, J. K. J., na nariadenie neodkladného opatrenia, takto

rozhodol:

I. Neodkladným opatrením n a r i a d' u j e žalovanému, aby až do právoplatného skončenia konania na Najvyššom súde Slovenskej republiky o dovolaní navrhovateľov v 1 a 2 rade proti rozsudku Krajského súdu Trenčín č. k. 17Co 42/2022-394 zo dňa 27.4.2023, v konaní o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, nachádzajúcim sa v k. ú. F., a to:

A) byt č. X, vchod č. XX, X. poschodie, nachádzajúci sa v obytnej budove so súpisným číslom XXXXX, druh stavby: X, popis stavby: obytná budova, postavenom na parcele registra „C“ číslo XXXX, k. ú. F., spoluvlastnícky podiel priestoru o veľkosti 64/4500 na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu, na príslušenstve, spoluvlastnícky podiel priestoru o veľkosti 64/4500 k pozemku parcela registra „C“ číslo XXXX zastavaná plocha a nádvorie o výmere 1271 m², zapísané na LV č. XXXX, vedenom Okresným úradom Prievidza, katastrálny odbor, okres Prievidza, obec Prievidza, k. ú. F., B) byt č. X, vchod č. X, X. poschodie, nachádzajúci sa v obytnom dome so súpisným číslom XXXXX, druh stavby: 9, popis stavby: obytný dom, postavenom na parcele číslo XXXX/X, k. ú. F., spoluvlastnícky podiel priestoru o veľkosti 8395/359500 na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu, na príslušenstve, zapísané na LV č. XXXX, vedenom Okresným úradom Prievidza, katastrálny odbor, okres Prievidza, obec Prievidza, k. ú. F., C) spoluvlastnícky podiel priestoru o veľkosti 8395/359500 k pozemku parcela registra „C“ číslo XXXX/X zastavaná plocha a nádvorie o výmere 733 m², zapísaný na LV č. XXXX, vedenom Okresným úradom Prievidza, katastrálny odbor, okres Prievidza, obec Prievidza, k. ú. F., D) garáž č. X (nebytový priestor), vo vchode č. G-1, prízemie, v obytnom dome so súpisným číslom XXXXX, druh stavby: 9 popis stavby: obytný dom, postavenom na parcele číslo XXXX/X, k. ú. F. a podiel priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu, na príslušenstve o veľkosti 1696/119488, zapísané na LV č. XXXX, vedenom Okresným úradom Prievidza, katastrálny odbor, okres Prievidza, obec Prievidza, k. ú. F., E) spoluvlastnícky podiel o veľkosti 1696/119488 (t. j. o výmere 2,4697) na parcele registra „C“ číslo XXXX/X zastavaná plocha a nádvorie o výmere 424 m², zapísané na LV č. XXXX, vedenom Okresným úradom Prievidza, katastrálny odbor, okres Prievidza, obec Prievidza, k. ú. F., sa z d r ž a l výkonu záložného práva k uvedeným nehnuteľnostiam, na základe zmluvy o zriadení záložného práva, evidovaného na Okresnom úrade Prievidza, katastrálny odbor pod V XXXX/XX - L. XXXX/XX a pod F. XXX/XX – L. XXXX/XX.

II. Návrh navrhovateľov v 1 a 2 rade o uloženie žalovanému, aby do troch dní od právoplatnosti uznesenia o neodkladnom opatrení, vzal späť svoj návrh na vklad vlastníckeho práva v zmysle kúpnej zmluvy evidovanej Okresným úradom Prievidza, katastrálny odbor pod V 4216/2023, a aby sa zdržal až do právoplatného skončenia konania na Najvyššom súde Slovenskej republiky o ich dovolaní proti rozsudku Krajského súdu Trenčín č. k. 17Co 42/2022-394 zo dňa 27.4.2023, akýchkoľvek úkonov (uzatváranie scudzovacích zmlúv) vo vzťahu k nakladaniu s nehnuteľnosťami, nachádzajúcimi sa v k. ú. F.:

A) byt č. X, vchod č. XX, X. poschodie, nachádzajúci sa v obytnej budove so súpisným číslom XXXXX, druh stavby: X, popis stavby: obytná budova, postavenom na parcele registra „C“ číslo XXXX, k. ú. F., spoluvlastnícky podiel priestoru o veľkosti 64/4500 na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu, na príslušenstve, spoluvlastnícky podiel priestoru o veľkosti 64/4500 k pozemku parcela registra „C“ číslo XXXX zastavaná plocha a nádvorie o výmere 1271 m², zapísané na LV č. XXXX, vedenom Okresným úradom Prievidza, katastrálny odbor, okres Prievidza, obec Prievidza, k. ú. F., B) byt č. X, vchod č. X, X. poschodie, nachádzajúci sa v obytnom dome so súpisným číslom XXXXX, druh stavby: 9, popis stavby: obytný dom, postavenom na parcele číslo XXXX/X, k. ú. F., spoluvlastnícky podiel priestoru o veľkosti 8395/359500 na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu, na príslušenstve, zapísané na LV č. XXXX, vedenom Okresným úradom Prievidza, katastrálny odbor, okres Prievidza, obec Prievidza, k. ú. F., C) spoluvlastnícky podiel priestoru o veľkosti 8395/359500 k pozemku parcela registra „C“ číslo XXXX/X zastavaná plocha a nádvorie o výmere 733 m², zapísané na LV č. XXXX, vedenom Okresným úradom Prievidza, katastrálny odbor, okres Prievidza, obec Prievidza, k. ú. F., D) garáž č. X (nebytový priestor), vo vchode č. G-1, prízemie, v obytnom dome so súpisným číslom XXXXX, druh stavby: 9 popis stavby: obytný dom, postavenom na parcele číslo XXXX/X, k. ú. F. a podiel priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu, na príslušenstve o veľkosti 1696/119488, zapísané na LV č. XXXX, vedenom Okresným úradom Prievidza, katastrálny odbor, okres Prievidza, obec Prievidza, k. ú. F., E) spoluvlastnícky podiel o veľkosti 1696/119488 (t. j. o výmere 2,4697) na parcele registra „C“ číslo XXXX/X zastavaná plocha a nádvorie o výmere 424 m², zapísané na LV č. XXXX, vedenom Okresným úradom Prievidza, katastrálny odbor, okres Prievidza, obec Prievidza, k. ú. F., z a m i e t a .

III. Žiadna zo strán sporu n e m á právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Navrhovatelia v 1 a 2 rade návrhom zo dňa 22.8.2023, podaným prostredníctvom právneho zástupcu domáhali sa, aby súd neodkladným opatrením uložil žalovanému, aby až do právoplatného skončenia konania na Najvyššom súde Slovenskej republiky o ich dovolaní proti rozsudku Krajského súdu Trenčín č. k. 17Co 42/2022-394 zo dňa 27.4.2023, v konaní o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, nachádzajúcim sa v k. ú. F.: A) byt č. X, vchod č. XX, X. poschodie, nachádzajúci sa v obytnej budove so súpisným číslom XXXXX, druh stavby: X, popis stavby: obytná budova, postavenom na parcele registra „C“ číslo XXXX, k. ú. F., spoluvlastnícky podiel priestoru o veľkosti 64/4500 na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu, na príslušenstve, spoluvlastnícky podiel priestoru o veľkosti 64/4500 k pozemku parcela registra „C“ číslo XXXX zastavaná plocha a nádvorie o výmere 1271 m², zapísané na LV č. XXXX, vedenom Okresným úradom Prievidza, katastrálny odbor, okres Prievidza, obec Prievidza, k. ú. F., B) byt č. X, vchod č. X, X. poschodie, nachádzajúci sa v obytnom dome so súpisným číslom 20708, druh stavby: 9, popis stavby: obytný dom, postavenom na parcele číslo XXXX/X, k. ú. F., spoluvlastnícky podiel priestoru o veľkosti 8395/359500 na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu, na príslušenstve, zapísané na LV č. XXXX, vedenom Okresným úradom Prievidza, katastrálny odbor, okres Prievidza, obec Prievidza, k. ú. F., C) spoluvlastnícky podiel priestoru o veľkosti 8395/359500 k pozemku parcela registra „C“ číslo XXXX/X zastavaná plocha a nádvorie o výmere 733 m², zapísané na LV č. XXXX, vedenom Okresným úradom Prievidza, katastrálny odbor, okres Prievidza, obec Prievidza, k. ú. F., D) garáž č. X (nebytový priestor), vo vchode č. G-1, prízemie, v obytnom dome so súpisným číslom XXXXX, druh stavby: 9 popis stavby: obytný dom, postavenom na parcele číslo XXXX/X, k. ú. F. a podiel priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu, na príslušenstve o veľkosti 1696/119488, zapísané na LV č. XXXX, vedenom Okresným úradom Prievidza, katastrálny odbor, okres Prievidza, obec Prievidza, k. ú. F., E) spoluvlastnícky podiel o veľkosti 1696/119488 (t. j. o výmere 2,4697) na parcele registra „C“ číslo XXXX/X zastavaná plocha a nádvorie o výmere 424 m², zapísané na LV č. XXXX, vedenom Okresným úradom Prievidza, katastrálny odbor, okres Prievidza, obec Prievidza, k. ú. F., sa zdržal výkonu záložného práva k uvedeným nehnuteľnostiam, na základe zmluvy o zriadení záložného práva, evidovaného na Okresnom úrade Prievidza, katastrálny odbor pod L. XXXX/XX, VZ XXXX/XX a VZ XXXX/XX.

2. Návrh odôvodnili tým, že nahliadnutím do príslušných listov vlastníctva, ako aj od správcu bytového domu sa náhodou dozvedeli, že žalovaný začal výkon záložného práva na predmetných nehnuteľnostiach, ktoré sú v súčasnosti zapísané na príslušných listoch vlastníctva na vlastníka: M.

J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. XXX. Vo vzťahu k týmto nehnuteľnostiam, je na Okresnom súde Prievidza vedené pod č. k. 11C 30/2019 konanie o určenie vlastníckeho práva proti žalovanému M. J., nar. XX.XX.XXXX. Dňa 11.7.2023 podali dovolanie proti rozsudku Krajského súdu Trenčín č. k. 17Co 42/2022-394 zo dňa 27.4.2023, s návrhom na odloženie jeho právoplatnosti a vykonateľnosti. Konanie na Najvyššom súde Slovenskej republiky ešte nemá pridelenú spisovú značku, pretože spis sa nachádza na Okresnom súde Prievidza, kde sa realizujú potrebné procesné úkony. Vlastnícke právo M. J. k nehnuteľnostiam, je v uvedenom súdnom konaní spochybnené. V prípade, že budú v konaní úspešní, bude to znamenať, že záložná zmluva, ktorú uzavrel M. J. so žalovaným je neplatná, nakoľko M. J. nemohol zriadiť záložné právo k nehnuteľnostiam, ktoré nie sú v jeho vlastníctve. Neodkladné opatrenie je potrebné nariadiť preto, lebo výkonom záložného práva priamym predajom zo strany žalovaného, dôjde k zmene v osobe, ktorá je v súčasnosti zapísaná ako vlastník, a voči ktorej sa vedie súdne konanie, čím sú ohrozené ich vlastnícke práva k nehnuteľnostiam. Nemajú inú možnosť ako sa domôcť ochrany svojich práv a preto je potrebné, aby súd nariadil neodkladné opatrenie. Poukázali na to, že ak žalovaný prevedie nehnuteľnosti na ďalšie osoby prostredníctvom výkonu záložného práva, stratia na ne dosah, nakoľko prípadný ich nadobúdateľ bude dobromyseľne vychádzať z toho, že ich nadobúda od skutočného vlastníka (čo však nebude pravda za situácie, ak budú v predmetnom súdnom konaní úspešní). Takýto prevod nehnuteľností, by ich postavil, ako aj tretiu osobu (nadobúdateľa) do pozície právnej neistoty, čo by následne zbytočne spôsobilo rešazenie ďalších súdnych sporov. Navrhovaným výkonom záložného práva, hrozí reálna škoda v rozsahu viac ako 250.000,- eur. Je tak zrejmé, že je potrebné bezodkladne upraviť pomery medzi stranami sporu, nakoľko hrozí nezvratný stav, ktorý zásadným spôsobom zasiahne do ich vlastníckych práv. Oznámenie o začatí výkonu záložného práva vyplýva aj z predložených listov vlastníctva, pričom žalovaný už kontaktoval aj správcu bytového domu, ktorému oznámil, že predmetné nehnuteľnosti sa predávajú tretej osobe. Dovolanie, ktoré podali proti rozsudku Krajského súdu Trenčín č. k. 17Co 42/2022-394 zo dňa 27.4.2023, nie je bezdôvodné, a ako to vyplýva z jeho obsahu, je veľmi reálna šanca, že bude úspešné. Poukázali na ustanovenie § 325 ods. 1, § 325 ods. 2 písm. d/, § 329 ods. 1 veta prvá, § 326 ods. 1 Civilného sporového poriadku, § 123 Občianskeho zákonníka. Majú za to, že bez nariadenia neodkladného opatrenia dôjde zo strany žalovaného k uskutočneniu právnych úkonov, ktoré ich reálne zbavia vlastníckeho práva i napriek tomu, že vyššie uvedené súdne konanie stále trvá. Je namieste navrhovaným spôsobom upraviť pomery strán sporu, nakoľko uskutočnením (uzavretím) právnych úkonov zo strany žalovaného, by mohlo dôjsť k zmareniu súdneho rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ak bude ich dovolaniu vyhovené).

3. V doplnení návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia zo dňa 22.8.2023, navrhovateľa v 1 a 2 rade prostredníctvom právneho zástupcu uviedli, že z internetového výpisu z príslušných listov vlastníctva sa dozvedeli, že žalovaný uzatvoril v mene vlastníka nehnuteľností kúpnu zmluvu k nehnuteľnostiam, špecifikovaným v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, pričom z listov vlastníctva vyplýva, že táto kúpna zmluva je evidovaná v príslušnom katastri nehnuteľností pod V 4216/2023. Preto dopĺňajú podaný návrh tak, že navrhujú, aby súd neodkladným opatrením, okrem povinnosti uvedenej v návrhu uložil žalovanému, aby do troch dní odo dňa právoplatnosti uznesenia vzal späť svoj návrh na vklad vlastníckeho práva v zmysle kúpnej zmluvy, evidovanej na Okresnom úrade Prievidza, katastrálny odbor pod V 4216/2023, a aby sa zdržal akýchkoľvek úkonov vo vzťahu k nakladaniu s nehnuteľnosťami špecifikovanými v návrhu (uzatváranie scudzovacích zmlúv), a to až do právoplatného skončenia konania na Najvyššom súde Slovenskej republiky o ich dovolaní proti rozsudku Krajského súdu Trenčín č. k. 17Co 42/2022-394 zo dňa 27.4.2023.

4. Podľa § 324 ods. 1 Civilného sporového poriadku, pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

5. Podľa § 324 ods. 3 Civilného sporového poriadku, neodkladné opatrenie súd nariadi iba za predpokladu, ak sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením.

6. Podľa § 325 ods. 2 písm. c) Civilného sporového poriadku, neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby nenakladala s určitými vecami alebo právami.

7. Podľa § 325 ods. 2 písm. d) Civilného sporového poriadku, neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby niečo vykonala, niečo sa zdržala alebo niečo znášala.

8. Podľa § 329 ods. 1 veta prvá Civilného sporového poriadku, súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez vylučenia a vyjadrenia strán, a bez nariadenia pojednávania.

9. Podľa § 326 ods. 1 Civilného sporového poriadku, v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností, odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha.

10. Podľa § 326 ods. 2 Civilného sporového poriadku, k návrhu musí navrhovateľ pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva.

11. Neodkladné opatrenie môže súd podľa okolností nariadiť pred začatím konania, počas konania alebo po jeho skončení. Zákon predpokladá iba dva dôvody pre uplatnenie tejto formy procesného zabezpečenia, a to jednak potrebu bezodkladne upraviť pomery a jednak obavu, že exekúcia bude ohrozená. Osobu, ktorá sa domáha nariadenia neodkladného opatrenia, zákon označuje ako navrhovateľa. Súd spravidla rozhodne bez vylučenia a vyjadrenia strán, a bez nariadenia pojednávania.

12. Z obsahu spisu vyplýva, že navrhovatelia v 1 a 2 rade (ako žalobcovia v 1 a 2 rade) sa v konaní vedenom na Okresnom súde Prievidza č. k. 11C 30/2019 žalobou podanou prostredníctvom právneho zástupcu domáhali proti žalovanému M. J. určenia, že sú podielovými spoluvlastníkmi každý v spoluvlastníckom podiele 1/2 nehnuteľností k. ú. F., a to: A) byt č. X, L. N. XX, X. poschodie, nachádzajúci sa v obytnej budove so súpisným číslom XXXXX, druh stavby: 9, popis stavby: obytná budova, postavenom na parcele registra „C“ číslo XXXX, k. ú. F., spoluvlastnícky podiel priestoru o veľkosti 39/4500 na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu, na príslušenstve, spoluvlastnícky podiel priestoru o veľkosti 39/4500 k pozemku parcela registra „C“ číslo XXXX zastavaná plocha a nádvorie o výmere 1271 m², zapísané na LV č. XXXX, vedenom Okresným úradom Prievidza, katastrálny odbor, okres Prievidza, obec Prievidza, k. ú. F., B) byt č. X, vchod č. X, X. poschodie, nachádzajúci sa v obytnom dome so súpisným číslom XXXXX, druh stavby: 9, popis stavby: obytný dom, postavenom na parcele číslo XXXX/X, k. ú. F., spoluvlastnícky podiel priestoru o veľkosti 8395/359500 na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu, na príslušenstve, zapísané na LV č. XXXX, vedenom Okresným úradom Prievidza, katastrálny odbor, okres Prievidza, obec Prievidza, k. ú. F., C) spoluvlastnícky podiel priestoru o veľkosti 8395/359500 k pozemku parcela registra „C“ číslo XXXX/X zastavaná plocha a nádvorie o výmere 733 m², zapísané na LV č. XXXX, vedenom Okresným úradom Prievidza, katastrálny odbor, okres Prievidza, obec Prievidza, k. ú. F., D) garáž č. X (nebytový priestor), vo vchode č. G-1, prízemie, v obytnom dome so súpisným číslom XXXXX, druh stavby: 9 popis stavby: obytný dom, postavenom na parcele číslo XXXX/X, k. ú. F. a podiel priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu, na príslušenstve o veľkosti 1696/119488, zapísané na LV č. XXXX, vedenom Okresným úradom Prievidza, katastrálny odbor, okres Prievidza, obec Prievidza, k. ú. F., E) spoluvlastnícky podiel o veľkosti 1696/119488 (t. j. o výmere 2,4697) na parcele registra „C“ číslo 4876/2 zastavaná plocha a nádvorie o výmere 424 m², zapísané na LV č. XXXX, vedenom Okresným úradom Prievidza, katastrálny odbor, okres Prievidza, obec Prievidza, k. ú. F.. Žalobu odôvodnili tým, že predmetné nehnuteľnosti nadobudol žalovaný od nich, na základe Kúpnej zmluvy zo dňa 11.5.2015 (V XXXX/XX), Kúpnej zmluvy zo dňa 11.5.2015 (L. XXXX/XX) a Kúpnej zmluvy zo dňa 11.5.2015 (L. XXXX/XX). Všetky tri kúpne zmluvy sú absolútne neplatnými právnymi úkonmi, a preto žalovaný nie je ich vlastníkom. Po právnej stránke absolútnu neplatnosť kúpnych zmlúv odôvodnili ustanovením § 37 ods. 1, § 39 Občianskeho zákonníka s tým, že im chýba vážnosť vôle osôb, ktoré ich uzavreli. Nikdy sa neplánovali zbaviť svojho vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, v podstate zadarmo, bez náležitej odplaty. So žalovaným sa nikdy nestretli, a preto nemohli od neho prevziať pri podpise kúpnych zmlúv akúkoľvek kúpnu cenu. Ich vyhlásenia v kúpnych zmluvách nekorešpondujú s realitou. Navyše, kúpna cena za predmet prevodu vlastníckeho práva je neprimerane nízka. Všetky tri kúpne ceny sú rovnaké, a to bez ohľadu na to, či sa predáva byt alebo garáž. V predmetnom časovom období sa ceny bytov na ul. Gorkého Prievidza pohybovali vo výške 65.000,- eur a na ul. Krasku Prievidza vo výške 95.000,- eur. Poukázali aj na § 39a, § 49a Občianskeho zákonníka s tým, že pri podpise kúpnych zmlúv konali pod nátlakom, a teda nie slobodne. Ich rodinní príslušníci podali v tejto súvislosti aj trestné oznámenie na Okresnej prokuratúre Prievidza. Tvrdili, že dňa 11.5.2015 telefonovala žalobcovi v 1 rade teta C. B., ktorá bola rozrušená a opýtala sa ho, či sa ešte v ten istý deň môže dostaviť do Prievidze, a že nehnuteľnosti, ktoré so žalobcom v 2 rade vlastní sú vo veľkom ohrození a podľa O. E., by mohli o ne prísť. Bolo

potrebné nehnuteľnosti dočasne prepísať „na jej, nášho človeka“ M. J.. Žalobca v 1 rade poznal O. E. len z videnia. V ten istý deň prišiel do Prievidze a videl, že C. B. a starý otec A. B. sú rozrušení, pod veľkým psychickým tlakom. Žalobcovi v 1 rade dali do ruky kúpne zmluvy a povedali, že O. E. s manželom čakajú aj so starou matkou na Koncovej ulici, Prievidza. C. B. sa vyjadrila, že stará matka doma plače a to preto, lebo im všetkým O. E. hovorila, ako hrozí odobratie majetku. Pod silným psychickým tlakom všetky tri kúpne zmluvy podpísali a podpisy dali overiť na Mestskom úrade Prievidza. Žiadnu kúpnu cenu neobdržali. S M. J. sa nestretli. Tento je len formálnym vlastníkom predmetných nehnuteľností, ktoré ani nikdy neužíval. M. J., ako žalovaný vo vyjadrení k žalobe uviedol, že je vlastníkom predmetných nehnuteľností, že právnym titulom nadobudnutia do jeho vlastníctva sú Kúpne zmluvy zo dňa 11.5.2015, a že až do doručenia žaloby, t. j. takmer 5 rokov mu zo strany žalobcov v 1 a 2 rade nebol žiadnym spôsobom adresovaný akýkoľvek prejav vôle, na základe ktorého by namietali vyplatenie kúpnej ceny, prípadne platnosť kúpnych zmlúv. K kúpnej cene uviedol, že je obligatórnou náležitosťou kúpnej zmluvy, pričom výška kúpnej ceny sa v praxi stanovuje spravidla dohodou predávajúceho a kupujúceho, pričom nemusí zodpovedať trhovej cene. Z čl. III. jednotlivých kúpnych zmlúv vyplýva, že žalobcovia v 1 a 2 rade ich podpisom potvrdili prevzatie kúpnej ceny v hotovosti. Na platnosť kúpnych zmlúv nemá vplyv to, že žalobcovia v 1 a 2 rade ich mali podľa ich tvrdenia uzavrieť pod určitým vplyvom rodinných príslušníkov, pretože sa nejednalo o jeho ako kupujúceho vplyv. Nemohol a ani nemal odkiaľ vedieť v čase uzavretia kúpnych zmlúv, o prípadných rodinných problémoch v rodine žalobcov v 1 a 2 rade. Nebolo ani jeho povinnosťou zisťovať, či prípadne konajú pod vplyvom rodinných príslušníkov. V čl. III. kúpnych zmlúv verifikovali, že ich uzavreli na základe ich slobodnej a vážnej vôle, pričom neboli urobené v tiesni, pod nátlakom, a ani za nápadne nevýhodných podmienok. Žalobca v 1 rade bol v čase ich podpisu študentom vysokej školy a žalobca v 2 rade študentom gymnázia, z čoho možno usudzovať určitú rozumovú a všeobecnú inteligenčnú vyspelosť, ktorá by im zabránila ich podpísať, ak by s ich uzavretím z akýchkoľvek dôvodov nesúhlasili. Na žalobcov v 1 a 2 rade nátlak žiadnym spôsobom nevyvíjal, bezprávne nepôsobil, išlo o riadnu kúpu nehnuteľností, za ktorú zaplatil, pričom za nehnuteľnosti každý rok platí daň z nehnuteľnosti. K tvrdeniu, že nehnuteľnosti neužíva uviedol, že pre realizáciu vlastníckeho práva nie je zákonom vyžadovaná požiadavka vec užívať spôsobom, akým je subjektívna predstava žalobcov v 1 a 2 rade. Je výlučne na jeho vôli ako vlastníka, akým spôsobom bude na nehnuteľnostiach pôsobiť. Žalobu považuje za šikanóznú a za jeden z ďalších pokusov o jeho osobnú diskreditáciu tak, ako to bolo v prípade podaného trestného oznámenia E. C. B. a E. A. B., pričom trestné stíhanie bolo zastavené.

13. Okresný súd Prievidza rozsudkom č. k. 11C 30/2019-331 zo dňa 13.12.2021, žalobu zamietol a priznal žalovanému M. J. nárok na náhradu trov konania proti žalobcom v 1 a 2 rade v rozsahu 100%. Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že pokiaľ žalobcovia v 1 a 2 rade chcú osvedčiť svoj naliehavý právny záujem, musia na jednej strane poukázať na určité skutkové okolnosti prejednávanej veci, ktoré viedli medzi stranami k sporu a na druhej strane vysvetliť, že práve podaná žaloba je procesne vhodným nástrojom, ktorý tento spor rieši. Podľa súdu prvej inštancie nebolo v konaní sporné, že medzi stranami boli dňa 11.5.2015 uzavreté tri kúpne zmluvy, predmetom ktorých bol prevod vlastníckeho práva k dvom bytom a ku garáži, ktoré žalobcovia v 1 a 2 rade nadobudli titulom daru od starých rodičov, a to každý v podiele 1/2, a že ako vlastníci nehnuteľností na základe povolenia vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností, z titulu uzavretých kúpnych zmlúv zo dňa 11.5.2015, je zapísaný žalovaný M. J.. Z výpovede žalobcov v 1 a 2 rade malo vyplývať, že kúpne zmluvy zo dňa 11.5.2015 podpísali na Matričnom úrade Prievidza, že si ich neprečítali, lebo vedeli čo je predmetom prevodu, nie však aká je výška kúpnej ceny, že dôvodom ich uzavretia bola obava o ich majetok, lebo starý otec E. A. B. mal dlhy z podnikania, pričom ich ubezpečil, že ide o prevod vlastníckeho práva za účelom ochrany ich majetku, ktorý bude len dočasný, že nebezpečenstvo, respektíve hrozbu, ktorej sa obávala rodina Šmýkalová, im nekonkretizoval, ale tvrdil, že keď hrozba pominie, bude realizovaný spätný prevod nehnuteľností na nich, a keďže mu verili, kúpne zmluvy podpísali a viac sa o nehnuteľnosti nezaujímal. Súd prvej inštancie mal na základe vykonaného dokazovania za preukázané, že žalobcov v 1 a 2 rade k uzatvoreniu kúpnych zmlúv nikto nenútil, nevyvíjal na nich žiadny fyzický ani psychický nátlak, nekonali v tiesni, neuzatvárali ich v omyle, že síce vedeli zo správania starých rodičov, že sa niečo deje, ale nevedeli, o čo ide. Žalobcovia v 1 a 2 rade mali vedomosť, že starý otec má dlhy z podnikania a bola obava rodiny, aby o majetok neprišli. Žalobcom v 1 a 2 rade sa však nikto nevyhrážal (o hrozbe neprodukovali žiadne dôkazy). Obchodná spoločnosť rodiny Šmýkalových mala veľa veriteľov, hlavným veriteľom bol P. I. A.. Žalobcovia v 1 a 2 rade poznali dôvod prevodu ich nehnuteľností na žalovaného M. J., ktorého síce nepoznali, ale z dôvodu dôvery v ich starého otca a z dôvodu, že chceli ochrániť svoj majetok, Kúpne zmluvy zo dňa 11.5.2015 podpísali. Vzhľadom na vek a rozumovú vyspelosť, museli vedieť o následkoch

prevodu. Teda, dôvodom prevodu vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam bola ochrana ich majetku pred neúspešným podnikaním E. A. B. a rodiny, dlhov, ktoré rodina mala, čo bolo preukázané výpoveďami svedkov O. E. a E. C. B.. Súd prvej inštancie ku výške kúpnych cien uviedol, že nie je možné ospravedlniť to, že žalobcovia v 1 a 2 rade si Kúpne zmluvy zo dňa 11.5.2015 neprečítali, a preto nevedeli aká je výška kúpnej ceny. Pri dojednaní kúpnej ceny, nie sú účastníci zmluvy limitovaní zákonom a nevzťahuje sa na nich cenová regulácia a kúpna cena 5.000,- eur dohodnutá v kúpnych zmluvách nie je v rozpore so zákonom, ani v rozpore s dobrými mravmi a nezakladá absolútnu neplatnosť právneho úkonu. Podľa čl. III. Kúpnych zmlúv zo dňa 11.5.2015, kupujúci uhradí kúpnu cenu v hotovosti pri ich podpise. Ak žalovaný neuhradil žalobcom v 1 a 2 rade kúpne ceny, mohli sa osobitnou žalobou na plnenie domáhať ich zaplatenia, čo však nezakladá neplatnosť kúpnych zmlúv. Podľa súdu prvej inštancie, ani dočasnosť prevodu nehnuteľností žalobcov v 1 a 2 rade nebola v Kúpnych zmluvách zo dňa 11.5.2015, a ani v iných listinách, dohodnutá. V konaní nebolo preukázané ani to, že by kúpne zmluvy boli uzatvorené ako zabezpečovací prevod práva. Žalobcovia v 1 a 2 rade si od žalovaného peniaze nepožičali. Podľa súdu prvej inštancie, žalobcovia v 1 a 2 rade neunesli dôkazné bremeno, nemali naliehavý právny záujem na požadovanom určení.

14. Proti rozsudku Okresného súdu Prievidza č. k. 11C 30/2019-331 zo dňa 13.12.2021, podali odvolanie žalobcovia v 1 a 2 rade. Uviedli, že si splnili svoju procesnú povinnosť, keď preukázali, že majú naliehavý právny záujem na určení vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, pričom preukázali, že žaloba, ktorú podali je procesne vhodným nástrojom na vyriešenie sporu medzi stranami. O dlhoch starého otca E. A. B., nevedeli. Dôvodom, pre ktorý pristúpili k uzatvoreniu jednotlivých kúpnych zmlúv, nebola údajná ich vedomosť o dlhoch starého otca, ale obava, že navždy prídu o majetok, čo aj v konaní výsluchom piatich svedkov preukázali. Svedkovia potvrdili, že existovala hrozba, respektíve nebezpečenstvo hroziace rodine B.. To vyplynulo aj z výsluchov a konfrontácií, vykonaných v trestnom konaní. Vyplýva to aj z okolností daného prípadu, keď ich rodine vybuchli vozidlá, bola tak preukázaná reálna hrozba, respektíve nebezpečenstvo, čo súd prvej inštancie nevzal do úvahy. Upozornili, že na pojednávaní uviedli, že malo ísť len o dočasný prevod vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, nakoľko sa báli, že o tento majetok natrvalo prídu, pričom táto ich výpoveď korešpondovala s výpoveďou v trestnom konaní. Kým v ich výpovediach v civilnom konaní a v trestnom konaní neboli rozpory, rozpory vo výpovediach žalovaného v tomto a v trestnom konaní, boli zásadné. Súd prvej inštancie sa s týmito rozdielmi vo výpovediach žalovaného nijako nevysporiadal. Žalovaný v trestnom konaní jednoznačne potvrdil, aký bol jeho úmysel pri uzatváraní kúpnych zmlúv, ktoré boli uzatvorené len formálne a dočasne a mali „kryť“ pôžičku, pričom po jej splatení mal v úmysle nehnuteľnosti vrátiť. Žalovaný mal teda v skutočnosti vôľu zabezpečiť svoju údajnú pohľadávku zo zmluvy o pôžičke a jeho vôľa nesmerovala k uzavretiu kúpnych zmlúv, ako scudzovacích právnych úkonov. Rovnako ich vôľa nesmerovala k trvalému zbaveniu sa svojho majetku. Keďže kúpne zmluvy neboli urobené vážne, sú takéto simulované právne úkony absolútne neplatné. V napadnutom rozsudku, podľa nich absentuje vyhodnotenie ich výpovedí, ako aj vysvetlenie, prečo súd prvej inštancie neakceptoval ich tvrdenie, že ide o dočasný prevod vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam. Namietali, že netvrdili, že úmyslom prevodu ich majetku na žalovaného bola jeho ochrana pred neúspešným podnikaním ich starého otca. Vytýkali súdu prvej inštancie, že neposudzoval ich skutočnú vôľu, ale založil svoj názor len na vlastných domnienkach, čo je neprípustné. Pokiaľ v bode 57. spomína výpovede P. I. A. a jeho syna F., títo neboli v tomto konaní vypočutí. Súd prvej inštancie zobral do úvahy výpovede týchto osôb z trestného konania, avšak neozrejmil, prečo nezobral do úvahy aj výpoveď žalovaného z trestného konania. Následne poukázali na výpovede z konania s tým, že je z nich nepochybné, že tak oni, ako aj celá rodina mali dôvodne strach, že prídu o svoj majetok, že v čase prevodu existovala reálna hrozba takejto straty majetku, že O. E. si získala dôveru všetkých zúčastnených, nakoľko vedela ako má postupovať, aby doslova opantala celú rodinu a dosiahla prevod nehnuteľností na jej človeka – žalovaného. Žalobcovia v 1 a 2 rade akcentovali, že v čase uzavretia kúpnych zmlúv boli mladí, tesne za prahom dospelosti, nikdy dovtedy nemali skúsenosť s prevodom nehnuteľností, a preto verili starému otcovi E. A. B. a všetkým okolnostiam, ktoré u nich vzbudzovali hrozbu straty majetku. Zároveň konali v tiesni, pričom ich dôverčivosť, ako aj dôverčivosť ostatných členov rodiny bola zneužitá v prospech žalovaného. Uviedli, že súd prvej inštancie vôbec nebral do úvahy výpovede E. A. B. a E. C. B., ktorí svedkovia zhodne vypovedali, že práve O. E. vzbudzovala u rodiny Šmýkalových obavu z odobratia majetku. Všetky tri kúpne zmluvy sú neplatnými právnymi úkonmi aj z toho dôvodu, že sa priečia dobrým mravom, nakoľko tomu nasvedčujú samotné okolnosti predaja, ako aj v zmluvách uvedená kúpna cena. Zopakovali skôr uvedenú argumentáciu, že žalovaný obdržal na základe sporných zmlúv majetok rádovo v niekoľko desiatkach tisíc eur za nulovú protihodnotu, že sa s ním nikdy nestretli a teda nemohli prevziať ani kúpnu cenu v hotovosti pri podpise jednotlivých kúpnych

zmlúv. Ak žalovaný v konaní uviedol, že priamo im vyplatil kúpnu cenu, opätovne upozornili na rozpory v jeho výpovediach v konaní a v trestnom konaní.

15. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že zotráva na svojej skoršej argumentácii. Rozsudok súdu prvej inštancie považoval za vecne správny. Dodal, že žalobcovia v 1 a 2 rade mali a museli vedieť, že na základe kúpnych zmlúv dôjde k prevodu nehnuteľností. Nespochybnili, že uzatvorili kúpne zmluvy práve preto, aby nedošlo k prípadnému postihnutiu ich majetku. Poukázal na nevieryhodnosť tvrdení rodinných príslušníkov žalobcov v 1 a 2 rade, ktorí boli v konaní vypočutí ako svedkovia, ako aj na snahu ovplyvňovať svedkov, ktorí nie sú príslušníkmi ich rodiny (svedkyňa E.), aby vypovedali súladne s ich výpoveďami.

16. V replike žalobcovia v 1 a 2 rade uviedli, že sa ohradzujú voči tvrdeniu žalovaného, že by v priebehu konania ovplyvňovali svedkov. Nikto z ich rodiny, a ani oni nie sú a neboli v kontakte s O. E., a preto im nie je zrejmé, ako ju mohli ovplyvňovať. Rovnako nesúhlasili s argumentáciou žalovaného, že výpovede ich rodinných príslušníkov sú nedôveryhodné, keď títo vypovedali presne to, čo vypovedali aj v trestnom konaní, čo sa však nedá povedať o žalovanom.

17. Žalovaný v duplike uviedol, že nikdy v priebehu konania netvrdil, že by žalobcovia v 1 a 2 rade ovplyvňovali svedkov. Poukázal iba na nevieryhodnosť tvrdení ich rodinných príslušníkov, ktorí boli vypočutí ako svedkovia, ako aj na snahu rodinných príslušníkov žalobcov v 1 a 2 rade ovplyvňovať iných svedkov, ktorí príslušníkmi ich rodiny nie sú (svedkyňa O. E.), aby vypovedali v súlade s ich výpoveďami.

18. Krajský súd Trenčín rozsudkom č. k. 17Co 42/2022-394 zo dňa 27.4.2023 rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a žalovanému priznal proti žalobcom v 1 a 2 rade nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že samotný nesúhlas žalobcov v 1 a 2 rade s napadnutým rozsudkom ešte neústi do záveru, že je nepreskúmateľný. Súd prvej inštancie sa riadne vysporiadal so všetkými podstatnými skutkovými i právnymi otázkami pre rozhodnutie vo veci. Odvolací súd dal žalobcom v 1 a 2 rade za pravdu, že na požadovanom určení majú naliehavý právny záujem. Za podstatné považoval to, že súd prvej inštancie žalobu nezamietol z dôvodu procesnej neprípustnosti, a že žalobu vecne prejednal, vykonal dokazovania a vec právne posúdil. Odvolací súd uviedol, že pre záver o neplatnosti právneho úkonu z dôvodu bezprávnej vyhrážky sa predpokladá, aby išlo o konkrétnu vyhrážku takej intenzity a druhu, aby konajúcu dotknutú osobu prinútila k vykonaniu právneho úkonu. Zároveň táto bezprávna vyhrážka musí byť hodnotená objektívnymi kritériami – teda musí mať taký charakter, že donúti aj rozvážneho človeka, aby sa podrobil vôli iného. Vykonaným dokazovaním nebola preukázaná žiadna konkrétna hrozba voči žalobcom v 1 a 2 rade alebo rodine B., a k uzavretiu kúpnych zmlúv žalobcov v 1 a 2 rade nikto nenútil, nevyvíjal žiadny fyzický alebo psychický nátlak. Samotní žalobcovia v 1 a 2 rade síce konštatovali, že previedli svoje nehnuteľnosti na žalovaného z dôvodu hrozby, že o svoj majetok prídu, ktorú hrozbu im prezentoval starý otec MVDR. A. B. a teta E. C. B., avšak sami nevedeli konkretizovať pôvodcu, intenzitu, naliehavosť a celkové pozadie tejto hrozby. Odvolací súd poukázal na obdobný prípad riešený Najvyšším súdom Českej republiky č. k. 33Odo 173/2004. V tejto súvislosti uviedol, že žalobcovia v 1 a 2 rade nepreukázali konkrétnosti hrozby, že o svoj majetok prídu ak ho neprevedia na žalovaného, napr., že sa im niekto pokúsi byty podvodne previesť, prípadne ich majetok bude poškodený, podpálený, zničený, prípadne inak znehodnotený, eventuálne, že oni sami budú vystavení ujme na živote, zdraví, atď.. Zároveň neozrejmili, prečo sa v rozhodnom čase, ak podľa nich, u nich existovala hrozba voči ich majetku, neobrátili na orgány činné v trestnom konaní a nepokúsili sa svoj majetok ochrániť prostredníctvom štátnych orgánov ochrany práva. Tiež neexistovalo podľa samotných žalobcov v 1 a 2 rade osobné prepojenie medzi nimi a žalovaným a rovnako medzi nimi a svedkyňou O. E., teda je vylúčené, že by priamo žalovaný alebo táto svedkyňa na nich vplývali, aby predmetné nehnuteľnosti previedli na žalovaného. Žalobcovia v 1 a 2 rade sa tak ohľadom nutnosti prevodu ich nehnuteľností spoliehali iba na tvrdenia starého otca a tety. Hrozbu na majetku nimi prezentovanú, si ale neoverili, nepodnikli dokonca žiadne kroky na to, či a nakoľko je táto hrozba reálna, intenzívna, a či naozaj možno dôvodne predpokladať, že existuje niekto, kto ich o majetok hodlá pripraviť, respektíve, ako konkrétne by sa tak malo stať. Za takéhoto stavu previedli svoje nehnuteľnosti na žalovaného, pričom sami s ním vylúčili osobný kontakt, teda neoverili si hrozbu na ich majetku ani u žalovaného, ak ju nezískali u ich starého otca a tety. Odvolací súd zdôraznil, že žalobcovia v 1 a 2 rade nekonštatovali, že nebolo v ich možnostiach, aby si deklarovajúcu hrozbu mohli overiť a zaujať k nej racionálne stanovisko. Napokon k tvrdenej hrozbe odvolací súd dodal, že hoci by i svedkyňa O. E. navodila u všetkých zúčastnených pocit, že

je v ohrození majetok ich rodiny, bolo predsa v silách žalobcov v 1 a 2 rade, prípadne celej rodiny, aby tejto hrozbe neuverili, respektíve, aby ju oznámili orgánom činným v trestnom konaní. V konaní nevyšlo najavo, že by majetok nemali pod svojou právnou kontrolou. Skutkové zistenia súdu prvej inštancie neopodstatňujú záver, že by rozvážny človek uveril nekonkrétnej hrozbe straty majetku od jednej osoby, svedkyne O. E.. Vzhľadom na tieto závery, sa odvolací súd stotožnil so súdom prvej inštancie, že hrozba straty majetku žalobcov v 1 a 2 rade nebola v konaní preukázaná, a že kúpne zmluvy uzatvorili slobodne a bez nátlaku, ktorý by mal právnú relevanciu. Ďalej odvolací súd uviedol, že iba skutočnosť nízkeho veku a nedostatku skúsenosti s prevodom nehnuteľností u žalobcov v 1 a 2 rade, nespôsobuje neplatnosť kúpnych zmlúv. Práve nedostatok skúseností mal u nich vzbudiť väčšiu obozretnosť pri ich uzatváraní. K námietke o dočasnosti prevodu nehnuteľností odvolací súd uviedol, že obsah právneho úkonu je zachytený v kúpnych zmluvách, a v ktorých dočasnosť prevodu nefiguruje. Zároveň v kúpnych zmluvách nie je ani žiadne ustanovenie, ktoré by mohlo vzbudiť pochybnosť, či ide o dočasný alebo trvalý prevod nehnuteľností. Preto k vôli účastníkov zmluvy nemohlo byť prihladené, nakoľko judikatúra zdôrazňuje, že podmienkou pre to, aby mohol súd prihladiť k vôli účastníkov je, aby nebola v rozpore s tým, čo vyplýva z jazykového vyjadrenia úkonu. Výkladom tak možno zisťovať iba obsah právneho úkonu a nemožno ním prejav vôle dopĺňovať. Takto musí súd postupovať aj v prípadoch, ak interpretujú účastníci (strany sporu) vo svojich prednesoch alebo výpovediach v priebehu konania zmluvné dojednanie odlišným spôsobom. Odvolací súd uviedol, že neuniklo jeho pozornosti, že žalobcovia v 1 a 2 rade sa domáhajú, aby súd prihladol na skutočnú vôľu účastníkov zmluvy nie preto, že by obsah písomne zachytených právnych úkonov bol nejasný a sporný, ale preto, že si mysleli, že ide o dočasný prevod. Z dokazovania pred súdom prvej inštancie vyplynulo, že si kúpne zmluvy ani neprečítali, spoľahli sa na tvrdenia starého otca, že ide o dočasný prevod nehnuteľností. Lenže nedostatočná predstava o následkoch právneho úkonu môže byť vadou vôle v podobe vnútorného omylu, ale na to, aby omyl vo vôli konajúceho spôsobil neplatnosť právneho úkonu musí ísť o omyl podstatný, ktorý bol vyvolaný druhým účastníkom právneho úkonu alebo musel o ňom vedieť (čo v tomto prípade nebolo preukázané). Preto ani prípadný omyl žalobcov v 1 a 2 rade v otázke dočasnosti prevodu nehnuteľností, nemá vplyv na platnosť právneho úkonu (kúpnych zmlúv). Odvolací súd nepovažoval za dôvodnú ani námietku žalobcov v 1 a 2 rade, podľa ktorej, vôľou žalovaného bolo zabezpečiť svoju pohľadávku zo zmluvy o pôžičke. Pred súdom prvej inštancie existenciu pohľadávky, a teda i zmluvy o pôžičke žalovaný poprel, a poprel to aj starý otec žalobcov v 1 a 2 rade E. A. B.. Odvolací súd ďalej uviedol, že je pravdou, že žalovaný v trestnom konaní tvrdil opak, avšak dôkazné bremeno ohľadom existencie pohľadávky, ktorá by mohla byť zabezpečovaná predmetnými prevodmi nehnuteľností, ležalo na žalobcoch v 1 a 2 rade, ktorý o tom neponúkli žiadny dôkaz. Preto nemá právnú relevanciu, ak žalobcovia v 1 a 2 rade tvrdia jednak dočasnosť prevodu predmetných nehnuteľností a jednak i to, že prevod iba zabezpečoval pohľadávku žalovaného. Odvolací súd uviedol, že nie je správna ani námietka žalobcov v 1 a 2 rade, že predmetné zmluvy sú neplatné z dôvodu, že sa priečia dobrým mravom. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 30Cdo 1653/2009.

19. Dňa 11.7.2023 proti rozsudku Krajského súdu Trenčín č. k. 17Co 42/2022-394 zo dňa 27.4.2023 podali dovolanie žalobcovia v 1 a 2 rade, s návrhom na odloženie jeho právoplatnosti a vykonateľnosti, ktoré odôvodnili ustanovením § 420 písm. f) a § 421 ods. 1 písm. a) Civilného sporového poriadku. Uviedli, že súd nesprávnym procesným postupom im znemožnil, aby uskutočňovali im patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, vrátane práva na prístup k súdu a princípu legitímnych očakávaní, a že rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci, pričom záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu. Odvolací súd uviedol, že súd prvej inštancie síce nesprávne vyhodnotil, že nemajú naliehavý právny záujem na podanej žalobe (sám odvolací súd dospel k záveru, že majú naliehavý právny záujem na podanej žalobe), ale podľa jeho názoru, toto procesné pochybenie nespôsobuje nezákonnosť rozhodnutia, pretože súd prvej inštancie nezamietol žalobu z dôvodu procesnej neprípustnosti. Podľa ich názoru, mal odvolací súd zrušiť rozsudok, ak sám dospel k záveru, že mali naliehavý právny záujem na podanej žalobe. Napadnutý rozsudok odvolacieho súdu považovali za nedostatočne odôvodnený, arbitrárny a zmätočný, a že navyše sa nevysporiadal s podstatnými ich odvolacími námietkami, a len veľmi stručne v podstatnej miere zopakoval odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie. Oba súdy nesprávne a arbitrárne vyhodnotili vykonané dôkazy (výpovede strán sporu v konaní a tiež v trestnom konaní a výpovede svedkov) a vyvodili z nich nesprávne skutkové a právne závery, ako aj vlastné domnienky. Odvolací súd vôbec nereflektoval na kľúčovú skutočnosť (spomenul ju len jednou vetou v bode 62. a 65.), na ktorú poukazovali, a síce, že súd prvej inštancie a následne aj odvolací súd, úplne ignorovali výpovede žalovaného v trestnom konaní, v ktorých

jednoznačne potvrdil, aký bol jeho úmysel a vôľa pri uzavretí kúpnych zmlúv, keď potvrdil, že boli uzavreté len formálne a dočasne a podľa jeho názoru mali kryť pôžičku, pričom po jej splatení mal sám v úmysle nehnuteľnosti vrátiť. Táto výpoveď žalovaného v trestnom konaní, teda podľa nich potvrdzovala, že kúpne zmluvy boli len simulované právne úkony a teda neboli urobené vážne, a preto sú absolútne neplatné. Oba sudy neuviedli, prečo na výpoveď žalovaného v trestnom konaní neprihliadli, a ani neuviedli prečo vzniknuté rozpory v jeho výpovedi v civilnom a trestnom konaní neboli pre posúdenie žaloby dôležité. Z výpovedí strán a dôkazov predložených v konaní jednoznačne vyplynulo, že kúpne zmluvy sú absolútne neplatné z dôvodu, že absentuje vážnosť vôle oboch zmluvných strán trvalo previesť vlastnícke právo na žalovaného, a zároveň sa tieto právne úkony priečia dobrým mravom. Odvolací súd nesprávne vyhodnotil unesenie ich dôkazného bremena a v rozpore so zákonom ho preniesol zo žalovaného na nich. Výpoveď žalovaného v trestnom konaní je sama o sebe dôkazom, ktorý v konaní predložili. Teda dôkazné bremeno uniesli, a bol to žalovaný, kto tento dôkaz poprel a mal to byť teda on, kto mal hodnoverne svoje rozpory vo výpovediach vysvetliť a predložiť o nich dôkazy (nieť bremeno tvrdenia a aj dôkazné bremeno), čo sa nestalo. Oba sudy mali skúmať dôvod vzniknutých závažných rozporov vo výpovediach žalovaného (v trestnom a civilnom konaní) a tieto rozpory vyhodnotiť. Oba sudy nedostatočne a arbitrárne posudzovali skutočnú vôľu a úmysel zmluvných strán pri uzavretí kúpnych zmlúv, ako aj ich (žalobcov v 1 a 2 rade) rozpoloženie v čase ich uzavretia (otázka hrozby, otázka dočasnosti právneho úkonu), vrátane všetkých okolností prípadu, pričom vychádzali len z vlastných domnienok. Nikdy netvrdili, že úmyslom prevodu nehnuteľností na žalovaného bola ochrana ich majetku pred neúspešným podnikaním E. A. B., ich starého otca a rodiny a dlhov, ktoré rodina mala. Odvolací súd uviedol, že mu neuniklo pozornosti, že sa domáhajú, aby súd prihliadol na skutočnú vôľu účastníkov zmluvy nie preto, že by obsah písomne zachytených právnych úkonov bol nejasný a sporný, ale preto, že si mysleli (žalobcovia v 1 a 2 rade), že ide o dočasný prevod. V tejto súvislosti uviedli, že odvolací súd vytrhol ich argumentáciu z kontextu, keď ignoroval fakt, že obe strany vychádzali z toho, že prevod vlastníckeho práva bude iba dočasný, čo bolo potvrdené výpoveďami strán sporu v trestnom konaní. V konaní poukázali na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 3Cdo 144/2010, podľa ktorého: „Aj podľa názoru dovolacieho súdu, je v preskúmvanej veci opodstatnený záver, že dissimulované zmluvné dojednanie žalobcu a žalovaného v 1 rade, účelom ktorého bolo, aby pohľadávka veriteľa bola uspokojená tak, že na neho prejde vlastnícke právo k veci slúžiacej (podľa ich skutočnej vôle ako záloh) na zabezpečenie pohľadávky, predstavuje dojednanie spôsobu realizácie záložného práva spôsobom, ktorý nie je zákonom dovolený a prieči sa § 522 Občianskeho zákonníka v spojení s § 151 a § 151j Občianskeho zákonníka. Na predmetné konanie žalobcu a žalovaného v 1 rade, preto aj podľa názoru dovolacieho súdu dopadá § 39 Občianskeho zákonníka“. S týmto ich argumentom sa nevysporiadal ani jeden súd. Taktiež poukázali na to, že v zmysle rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 3Cdo 33/2005 platí: „Darovacia zmluva uzavretá za účelom zabezpečenia uspokojenia pohľadávky obdarovaného voči darcovi, je neplatným právnym úkonom“. Závery oboch súdov o ich slobodnej a vážnej vôli, urobenej bez nátlaku a o vážnej vôli žalovaného, nekorešponduje so zisteným skutkovým stavom, nakoľko v konaní bolo preukázané že: ich vôľa nebola slobodná, vážna a bez nátlaku, nesmerovala k trvalému zbaveniu sa svojho majetku, a ani vôľa žalovaného nebola vážna a nesmerovala k trvalému nadobudnutiu vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam. Oba sudy prijali závery, ktoré sú v extrémnom nesúlade s vykonanými skutkovými zisteniami vyplývajúcimi z jednotlivých vykonaných dôkazov. V tejto súvislosti poukázali na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky I. ÚS 243/2007. Odvolací súd sa podľa nich nedostatočne a nesprávne vysporiadal s námietkou neplatnosti kúpnych zmlúv z dôvodu, že sa priečia dobrým mravom podľa § 39 Občianskeho zákonníka (neúmerná výška kúpnej ceny), ako aj z dôvodu, že obchádzajú zákon (simulované právne úkony). Poukázali aj na to (žalobcovia v 1 a 2 rade), že je pravda, že platné právo nemá žiadne ustanovenie o dohode príliš nízkej kúpnej ceny, nie je však možné vylúčiť, že okolnosti hrubého nepomeru plnenia jednej zo strán k tomu, čo poskytla druhá strana, môže v spojitosti s ďalšími okolnosťami toho ktorého prípadu (čo je ich prípad) napĺňať znaky konania, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi. Samotné okolnosti predaja, vnímanie kúpnych zmlúv nimi (žalobcami v 1 a 2 rade) a ich rodinou, ako i kúpna cena, ktorá bola neprimerane nízka a nebola im nikdy vyplatená, výpovede žalovaného v trestnom konaní, ako aj všetky ďalšie okolnosti, to všetko spolu vo vzájomnej súvislosti jednoznačne preukazuje, že išlo o konanie v rozpore s dobrými mravmi a jednotlivé kúpne zmluvy sú podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatné. Odvolací súd sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu: a) v časti interpretácie a aplikácie § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pri posudzovaní skutočnej vôle strán a otázky toho, či išlo o vôľu slobodnú a vážnu (č. k. 3Cdo 144/2010, č. k. 3Cdo 223/2016) a b) v časti interpretácie a aplikácie § 39 Občianskeho zákonníka, pri posudzovaní toho, či boli právne úkony urobené v súlade s dobrými mravmi, a či

neobchádzali zákon (č. k. 3Cdo 144/2010). Súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí uviedol, že sa údajne domáhali určenia neplatnosti kúpnych zmlúv (bod 55.), čo však nie je pravda, nakoľko sa domáhali určenia, že sú vlastníkami sporných nehnuteľností, pričom otázka neplatnosti kúpnych zmlúv sa mala riešiť iba ako predbežná otázka. Nemôže ísť o zhojiteľnú vadu, ako to uviedol odvolací súd. Rozsudok súdu prvej inštancie mal zrušiť, ak navyše sám dospel k záveru, že mali naliehavý právny záujem na podanej žalobe. Odvolací súd nemôže svojím vlastným odôvodnením konania súdu prvej inštancie zhojiť vady jeho rozhodnutia, ktoré je v otázke toho, čoho sa vlastne domáhali a v otázke naliehavého právneho záujmu zmätočné a vnútorne rozporuplné. Ak súd prvej inštancie rozhodol, že nemajú naliehavý právny záujem na podanej žalobe (hoci nesprávne označenej súdom prvej inštancie), aj napriek tomu, že opak bol pravdou (čo potvrdil aj odvolací súd), išlo o takú procesnú vadu, pre ktorú bolo potrebné zrušiť rozhodnutie súdu prvej inštancie, a ak tak odvolací súd neurobil, trpí aj dovolaním napadnuté rozhodnutie vadou, pre ktorú musí byť zrušené, ako nezákonné. Pokiaľ ide o nedostatočné odôvodnenie napadnutého rozhodnutia, poukázali, okrem iného, na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. I. ÚS 235/2020, podľa ktorého ústavný súd kladie vo svojej rozhodovacej činnosti mimoriadny dôraz na rešpektovanie základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy, ktorý vychádza z konceptu materiálneho právneho štátu, ktorý vyžaduje, aby bola účastníkovi súdneho konania poskytnutá súdna ochrana v požadovanej kvalite a v okolnostiach prípadu spravodlivo a s rešpektom k jeho ústavou garantovaným právam tak hmotného, ako aj procesného charakteru. V opačnom prípade, sa postup súdu dostáva do extrémneho rozporu s povinnosťou poskytnúť súdnu ochranu tomu právu, ktorého ochrany sa účastník konania domáha a výkon spravodlivosti sa stáva arbitrárny a svojvoľný. Opomenutie vo veci relevantných otázok, či otázok právnych, narušuje dôveru v spravodlivosť a legitímne očakávanie účastníka konania, aby sa v jeho veci rozhodlo nezáujato a nestranné. Uviedli, že podľa rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. II. ÚS 174/2017, súčasťou procesných záruk spravodlivého rozhodnutia, respektíve minimálnych garancií procesnej povahy, je taktiež právo na odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na právne otázky a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, a z ktorého musí byť bez ohľadu na to, či sa odvolací súd stotožní a inkorporuje odôvodnenie rozhodnutia inštančne nižšieho súdu zrejmé, či sa zaoberal a vyjadril k esenciálnym otázkam vzťahujúcim sa na prejednávanú vec, a neuspokojil sa bez ďalšieho so závermi inštančne nižšieho súdu. Za podstatné považujú tie námietky, ktorými poukazovali na rozpory vo výpovedi žalovaného v trestnom konaní a v konaní vo veci samej, ktoré mali zásadný význam pre posúdenie toho, či kúpne zmluvy predstavovali simulovaný právny úkon z dôvodu absencie vážnosti vôle strán sporu, ktorého dôsledkom je absolútna neplatnosť právneho úkonu. V konaní poukazovali na skutočnosť, že žalovaný ako účastník kúpnych zmlúv, mal nepochybne v skutočnosti vôľu zabezpečiť svoju údajnú pohľadávku zo zmluvy o pôžičke a jeho vôľa nesmerovala k uzavretiu kúpnych zmlúv. Rovnako ich vôľa nesmerovala k trvalému zbaveniu sa svojho majetku, a aj podľa nich mal byť prevod iba dočasný. Keďže predmetné kúpne zmluvy ako dvojstranné právne úkony neboli urobené vážne, sú takéto simulované kúpne zmluvy absolútne neplatné, čo oba sudy vyhodnotili nesprávne, a následne aj nesprávne právne posúdili. Poukázali na zápisnicu o výsluchu žalovaného ako svedka zo dňa 23.1.2018 v trestnom konaní ČVS: KRP-45/2-VYS-TN-2017, z ktorej okrem iného vyplýva, že v predchádzajúcej svojej výpovedi mal uviesť, že žiadal zabezpečiť pôžičku aj prevodom bytov a garáže v obci Prievidza, ku ktorým došlo dňa 11.5.2015, ďalej na zápisnicu o výsluchu žalovaného ako svedka zo dňa 23.1.2018 v trestnom konaní ČVS: KRP-45/2-VYS-TN-2017, kde uviedol aj to, že nechcel peniaze požičať z ruky do ruky, tak sa rozhodol, že urobia dohodu, a že vlastne ten majetok od nich kúpil, že bola to kúpa, ktorou si zabezpečil, že nepríde o peniaze, že majetok bol prevedený na jeho firmu Industries a vlastne aj z firemných peňazí firmy Industries bol ten majetok zaplatený, ale dohoda bola taká, že keď A. B. vráti jeho firme peniaze, tak im ten majetok vráti naspäť, že ani teraz nemá problém, ak mu donesú peniaze, tak im ten majetok prevedie na nich. Takže sa dohodli tak, že vyrobia kúpnopredajné zmluvy, a že keď mu vrátia peniaze, tak im predá ten majetok naspäť, keď bude mať peniaze na účte, takže išlo podľa neho o pôžičku, ktorá bola zabezpečená ich majetkom a bolo to urobené formou kúpy, a čo sa týka prevodu dvoch bytov a garáže v Prievidzi, toto bolo tiež súčasťou tej prvotnej dohody, že za poskytnutie pôžičky im on poskytne peniaze na základe tej kúpnopredajnej zmluvy, že oni chceli tie peniaze do ruky, ale on po dohode so známymi sa rozhodol, že tie peniaze vloží na účet, následne zistil, že majetok, čo sú pozemky v Nitrianskych Sučanoch, nemajú takú hodnotu, ako je uvedená v zmluve, tak si to zabezpečil ďalšími kúpnopredajnými zmluvami na predaj dvoch bytov a garáže v Prievidzi. Tiež v dovolaní poukázali na zápisnicu o konfrontácii medzi svedkami (E. C. B. a M. J.) zo dňa 12.4.2018 v trestnom konaní ČVS: KRP-45/2-VYS-TN-2017, kde žalovaný na otázku vyšetrovateľa: Ak tvrdíte, že sa malo jednať o pôžičku peňazí, prečo ste neuzatvoril so B. riadnu zmluvu o pôžičke, ktorá by bola zabezpečená farchou na ich majetok?, odpovedal: lebo som im to chcel

zabezpečiť týmto spôsobom a oni s tým súhlasili. Na otázku p. B. na žalovaného: Keď teda tvrdíte, že ste nám požičal peniaze, prečo si ich nepýtate od nás naspäť? Do dnešného dňa sme neboli oslovení s požiadavkou vrátenia peňazí, i keď som si od nikoho nepožičala peniaze, žalovaný odpovedal: To, čo sme na začiatku dohodli, to platí z mojej strany. Majetok som nepredal tretím osobám, a keď mi pani B. alebo pán B. donesú peniaze, tak im majetok vrátim naspäť. Žalobcovia v 1 a 2 rade ďalej uviedli, že súd prvej inštancie na str. 45 rozsudku sám poukazuje na rozpor vo výpovediach žalovaného, keď tvrdí, že svoju výpoveď v trestnom konaní poprel, avšak súd prvej inštancie sa vôbec nevyjadril, prečo tento rozpor vyhodnotil v jeho prospech, a nie v ich prospech. Na ich argumenty neprihliadol ani odvolací súd. Podľa ich názoru, bolo niekoľko výpovedí žalovaného v trestnom konaní dôležitým dôkazom v konaní vo veci samej ohľadom skutočnej vôle žalovaného, pričom oba sudy sa s týmito dôkazmi mali náležite vysporiadať, a mali sa vysporiadať aj s rozporom v jeho výpovediach. Podľa ich názoru, výpovede žalovaného v trestnom konaní, ktoré následne vo veci samej rozporoval bez vysvetlenia (a bez akýchkoľvek ďalších dôkazov), predstavovali učebnicový príklad dôkazu, ktorým možno preukázať skutočný úmysel a vážnosť vôle zmluvných strán pri uzavretí zmlúv, pretože takýto rukolapný dôkaz len ťažko možno za bežných okolností v iných obdobných prípadoch získať. Ani si nevedia predstaviť, ako inak mali súdu preukázať, že kúpne zmluvy boli simulované a v skutočnosti nemyslené vážne. Uviedli, že v rozhodnutiach oboch súdov plne absentuje ústavne udržateľné vyhodnotenie ich výpovedí, ako aj ústavne udržateľné vysvetlenie, prečo neakceptovali ich tvrdenie, že ide o dočasný prevod vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, a že ich prejav vôle nebol vážny. V prípade, že oba sudy nechceli prihliadnúť na výpovede strán sporu v predmetnom civilnom konaní, ako aj v trestnom konaní, mali v rozsudku výslovne uviesť prečo a z akých dôvodov, čo sa však nestalo. Pokiaľ ide o záver odvolacieho súdu v bode 63. rozsudku, tento je podľa nich formalistický, a navyše nesprávny vo vzťahu k posudzovaniu vážnosti vôle nakoľko rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 4Obo 66/2002, ZSP 81/2003 sa týka prípadov, kedy sa skúma určitosť a zrozumiteľnosť právneho úkonu (prejav vôle) a nie vážnosť vôle (vôľa samotná). Poukázali na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 3Cdo 223/2016: „Keďže predmetná „kúpna zmluva“ ako dvojstranný právny úkon nebola urobená vážne, je takáto simulovaná zmluva podľa § 37 Občianskeho zákonníka absolútne neplatná. Ich dissimulovaný právny úkon (zmluva o zabezpečení pohľadávky žalovaného v 2 rade) mohol byť platný, iba ak by spĺňal všetky náležitosti právneho úkonu. O tento prípad, ale v danej veci nešlo“. Najvyšší súd už v rozhodnutí č. k. 2MCdo 2/2006 uviedol, že „zmluva, ktorej skutočným účelom je uspokojenie pohľadávky záložného veriteľa tým, že založená vec prechádza do jeho vlastníctva, je v rozpore s účelom záložného práva (§ 552 v spojení s § 151a až § 151j Občianskeho zákonníka). Takáto zmluva je absolútne neplatná, lebo obchádza zákon (§ 39 Občianskeho zákonníka), je pritom irelevantné, že inak (prípadne) obsahuje predpísané náležitosti“. Uvedené skutočnosti nezobral odvolací súd do úvahy. Už len samotný fakt, že žalovaný nemyslel právny úkon (kúpne zmluvy) vážne, pretože v skutočnosti mali nehnuteľnosti len dočasne kryť pôžičku, je samo o sebe dôvod na vyslovenie absolútnej neplatnosti kúpnych zmlúv pre absenciu vážnosti vôle žalovaného. Odvolací súd sa nevyjadril k ich námietkam, že súd prvej inštancie spomína výpovede P. I. A. a jeho syna F., ktorí neboli vypočutí v tomto konaní, ich výpovede nenavrhol zohľadniť žiadna zo strán a súd ani nezrejmil, v akej súvislosti sú relevantné pre konanie. Odvolací súd vôbec nezobral do úvahy, že mali strach potom ako rodine vybuchli autá, čím bola preukázaná reálna hrozba, resp. nebezpečenstvo. V súvislosti s vyhodnotením dôkazov. okrem iného, poukázali na to, že na pojednávaní dňa 20.8.2020 žalobca v 1 rade na ďalšiu otázku, či mu niekto vysvetlil, akým spôsobom bude realizovaný spätný prevod nehnuteľností uviedol: „Bolo mi povedané, že bude to vtedy, keď sa situácia ukludní alebo bude to v bezpečí“. Na otázku právneho zástupcu žalovaného, keďže žalobca v 1 rade nechcel predať nehnuteľnosti, prečo nerealizoval prevod nehnuteľností na inú osobu ako žalovaného, žalobca v 1 rade uviedol: „Preto, že mi bolo povedané, že sa prepíšu nehnuteľnosti na nášho človeka, ktorého som nepoznal – žalovaného, preto som súhlasil s týmto prepisom. Vedel som, že mi rodina – starý otec s tetou nechcú ublížiť“. Na pojednávaní dňa 20.8.2020 žalobca v 2 rade uviedol, že: „Bol som ubezpečený, že sa nehnuteľnosti vrátia späť, tak som si to vyhodnotil, že bude to len dočasné, kým sa neutiší situácia. Tento prepis bol urobený za účelom nie predaja, ale ochrany majetku“. Ďalej poukázali na výpoveď svedka, E. A. B. na pojednávaní dňa 12.11.2020, že O. E. ich inštruovala o tom, že im hrozí odobratie majetku, preto začali prepisovať majetky na dôvernú osobu, ktorú ona označila – žalovaného M. J., že ich dostala do omylu, že jej dôverovali, lebo tvrdila, že keď všetko pomíne za jeden mesiac – dva sa prevod uskutoční späť, lebo malo ísť podľa nej o dočasný prevod, že ich zastrážovala. Tiež poukázali na výpoveď svedkyne E. C. B., že zmluvy boli uzavreté len dočasne, kým podľa O. E. nepominie hrozba a boli uzavreté pod tlakom strachu, že im vyhoreli autá a následne v máji 2015 boli uzavreté kúpne zmluvy, že uverili hrozbe. Uviedli, že zo všetkých skutočností uvedených v bode 36. vyplýva, že tak oni, ako aj celá rodina sa dôvodne bála, že príde o svoj majetok,

a že v čase prevodu existovala reálne hrozba takejto straty majetku. Zároveň konali v tiesni, pričom ich dôverčivosť, ako aj dôverčivosť ostatných členov rodiny bola zneužitá v prospech žalovaného. Oba sudy na základe vykonaných dôkazov dospeli k nesprávnym skutkovým zisteniam, keď vychádzali pri hodnotení existencie hrozby a nebezpečenstva len z výpovede O. E., avšak vôbec nezobrali do úvahy výpovede E. A. B. a E. C. B.. Poukázali na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. II. ÚS 716/2016, z ktorého okrem iného vyplýva, že z hľadiska dokazovania v súdnom konaní, je určenie miery procesnoprávneho poznania rozhodujúcich skutočností stupňom absolútnej istoty pomerne náročnou úlohou, pretože optikou procesného práva je každý dôkaz o tvrdenej skutočnosti v zásade len dôkazom jej pravdepodobnosti. Z povahy problémov súvisiacich so zmyslovým spoznávaním minulých javov, nie je spravidla nikdy možné stopercentne potvrdiť existenciu alebo priebeh určitého skutkového deja, ktorý sa už odohral a preto určitá miera neistoty bude skoro vždy v priebehu jeho dokazovania prítomná. Majú za to, že svoje tvrdenia dostatočne zdôvodnili a preukázali, ich tvrdenia a dôkazy dostatočne, presvedčivo a koherentne preukazujú s veľmi vysokou mierou pravdepodobnosti, že jednotlivé kúpne zmluvy nepodpísali slobodne, vážne a bez nátlaku, čo zakladá absolútnu neplatnosť týchto úkonov. Všetky tri kúpne zmluvy sú neplatné aj z toho dôvodu, že sa priečia dobrým mravom. Deklarovaná kúpna cena je extrémne podhodnotená, a preto jednotlivé kúpne zmluvy nemôžu byť platné aj z dôvodu, že popierajú všeobecne spoločensky akceptovateľné morálne pravidlá, čo oba sudy nebrali do úvahy. So žalovaným sa nikdy nestretli, a teda ani nemohli prevziať kúpnu cenu v hotovosti pri podpise jednotlivých kúpnych zmlúv. Okolnosti týkajúce sa nevyplatenia kúpnej ceny spolu s ďalšími okolnosťami preukazovali, že v skutočnosti sa kúpna cena nemala nikdy vyplatiť, nakoľko tieto právne úkony (kúpne zmluvy) neboli myslené vážne, t. j. ich účelom a cieľom nebolo, aby sa trvale zbavili vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, a ani trvalé nadobudnutie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam žalovaným. To potvrdzuje aj skutočnosť, že kým žalovaný v trestnom konaní tvrdil, že išlo o pôžičku zabezpečenú nehnuteľnosťami, a to bol dôvod uzatvorenia kúpnych zmlúv, oni tvrdili, že išlo o dočasný prevod práva, pretože sa báli, že o svoj majetok natrvalo prídu. Už na prvý pohľad je zrejmé, že kúpna cena a jej vyplatenie sa nemyslela zmluvnými stranami vážne, nakoľko bola stanovená len formálne na 5.000,- eur bez ohľadu na to, či išlo o byt alebo garáž. Žalovaný v konaní tvrdil, že im vyplatil kúpne ceny za prevod jednotlivých nehnuteľností vo výške podľa kúpnych zmlúv, čo však hodnoverným spôsobom nepreukázal. Poukázali okrem iného na to, že podľa uznesenia ČVS: KRP-45/2-VYS-TN-2017 zo dňa 20.6.2018 mal žalovaný uviesť, že hneď po podpise zmlúv boli vyplatené kúpne ceny priamo do rúk C. B., pričom podotkol, že tieto možno vyplatil aj skôr a jednalo sa o sumy podľa kúpnych zmlúv. Na pojednávaní dňa 6.10.2020 uviedol, že kúpne ceny boli vyplatené pri podpise kúpnych zmlúv za každú nehnuteľnosť 5.000,- eur, že pri podpise zmlúv na Mestskom úrade Prievidza boli prítomní predávajúci a aj on bol prítomný, že im obidvom vyplatil kúpne ceny, že sa nevie vyjadriť k rozporu, že čo uviedol pred vyšetrovateľom, že možno peniaze vyplatil aj skôr. Na pojednávaní dňa 19.10.2021 žalovaný uviedol, že nikdy E. A. B. peniaze nepožičal, vedel, že má dlžoby, preto s ním uzatvoril kúpne zmluvy, že on mu nehnuteľnosti, byty, garáž ponúkol, preto ich kúpil a bol asi v takej situácii, že aj kúpne ceny za tieto nehnuteľnosti mu stačili. V zápisnici o výsluchu svedka zo dňa 23.1.2018 v trestnom konaní ČVS: KRP-45/2-VYS-TN-2017 žalovaný uviedol, že za prevod týchto bytov zaplatil v hotovosti pri podpise zmluvy čiastku, ako je napísaná v zmluve, komu konkrétne peniaze odovzdal si nepamätá. Na otázku vyšetrovateľa o okolnostiach uzavretia kúpnych zmlúv zo dňa 11.5.2015 okrem iného uviedol, že to bolo všetko v tej sume 150.000,- eur zahrnuté, ktoré im poskytol. Poukázali aj na ďalšie odpovede žalovaného na otázky vyšetrovateľa zo dňa 12.4.2018, a to aj počas konfrontácie s E. A. B. a E. C. B.. Uviedli, že to, že nepodali osobitnú žalobu na plnenie o zaplatenie kúpnej ceny, nie je dôvodom posudzovania kúpnych zmlúv za platné. Žalobu o plnenie nepodali z toho dôvodu, že malo ísť len o dočasný prevod vlastníckeho práva. So záverom súdu prvej inštancie v bode 57., s ktorým sa stotožnil aj odvolací súd nesúhlasili, pritom poukázali na to, čo uviedli v bode 31. písm. v), bod V. (strana 5) dovolania. Uviedli, že právny úkon je urobený slobodne, ak k prejavu vôle nebol účastník prinútený určitými okolnosťami, bez ktorých by k takémuto úkonu nedošlo. V ďalšej časti dovolania zopakovali to, čo uviedli v bode 36., teda, to čo na pojednávaní dňa 20.8.2020 uviedol žalobca v 1 rade a žalobca v 2 rade a doplnili aké boli ich ďalšie odpovede na položené otázky. Ďalej uviedli, že o nedostatok vážnosti vôle ide vtedy, keď sa zdanlivo prejavuje vôľa, ktorá v skutočnosti neexistuje, respektíve existuje, avšak v inej kvalite, než to ukazuje jej prejav. K takýmto prejavom vôle patria medziiným úkony urobené s vnútornou výhradou a simulované právne úkony. V ďalšej časti dovolania zopakovali to, čo uviedli v jeho bode 12. a 27., a uviedli, že oba sudy nijakým spôsobom nevysvetlili, ako dospeli k záveru, že vôľa zmluvných strán bola vážna, keď z okolností uzavretia jednotlivých kúpnych zmlúv (rozporuplné tvrdenia žalovaného v trestnom konaní, ich (žalobcov v 1 a 2 rade) konzistentné výpovede v civilnom aj trestnom konaní, skutočnosť, že sa nikdy nechceli natrvalo zbaviť svojho vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam,

skutočnosť, že sa (žalobcovia v 1a 2 rade) a žalovaný nikdy nestretli, skutočnosť, že sa žalovaný nezaujíma o nehnuteľnosti, nevie kto v nich býva a podobne), ako aj z ich výpovedí vyplynulo, že išlo o simulovaný právny úkon, kde vážnosť vôle absentovala. Opätovne v bode 47. dovolania poukázali na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 3Cdo 144/2010, č. k. 4Cdo 33/2005 s tým, že ako opakovane v skutkovo podobných prípadoch rozhodol. Kým žalovaný v tomto konaní tvrdil, že medzi stranami sporu boli údajne uzavreté kúpne zmluvy, v trestnom konaní ČVS: KRP-45/2-VYS-TN-2017 pred vyšetrovateľom opakovane uviedol, že nehnuteľnosti, ktoré boli predmetom prevodu (vrátane nehnuteľností uvedených v kúpnych zmluvách) mali slúžiť len ako zábezpeka na pôžičku poskytnutú ich starému otcovi. Uviedli ďalej, ako sa žalovaný vyjadril na pojednávaní dňa 6.10.2020, na str. 3, 5, 8, 9, 12 zápisnice. Opakovane v bode 48. dovolania (strana 27) poukázali na to, čo uviedli v bode 19. a 20. a ďalej na strane 22. dovolania. Poukázali na zápisnicu o konfrontácii medzi E. A. B. a žalovaným zo dňa 12.4.2018 v trestnom konaní ČVS: KRP-45/2-VYS-TN-2017, kde žalovaný okrem iného uviedol, že uvoľnil nejaké peniaze a v konečnom dôsledku mu (E. A. B.) požičal 150.500,- eur, a to takým spôsobom, že sa dohodli na predaji majetku s tým, že časom po vrátení týchto peňazí im tento majetok vráti naspäť. Na strane 29 dovolania žalobcovia v 1 a 2 rade uviedli, že teda ktoré okolnosti prípadu súdy vôbec nevzali do úvahy. V časti dovolania: nesprávne právne posúdenie veci, uviedli, že podľa ich názoru sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, a to jeho rozhodnutím, ktoré už špecifikovali na strane 6, opätovne poukázali aj na rozhodnutie č. k. 4Cdo 33/2005, ďalej na bod 32., 36., 40., 46., 47., 48. dovolania. Na strane 32 dovolania uviedli, že ktoré okolnosti prípadu súdy vôbec nebrali do úvahy. V závere poukázali na § 444 ods. 1 a § 444 ods. 2 Civilného sporového poriadku s tým, že nakoľko napadnutým rozhodnutím došlo k zásadným procesným pochybeniam, z ktorých je zrejmé, že s veľkou pravdepodobnosťou bude zrušené, respektíve zmenené, ako aj z dôvodu, že sa ním zásadným spôsobom zasahuje do ich práva na spravodlivý proces, súčasťou ktorého je právo na prístup k súdu ako aj do ich vlastníckeho práva, ktoré je garantované v čl. 6 Dohovoru a v čl. 1 Protokolu č. 1 k Dohovoru, ako aj v čl. 20 Ústavy Slovenskej republiky, existujú tu dôvody osobitného zreteľa na odloženie jeho právoplatnosti a vykonateľnosti. Dôvodmi osobitného zreteľa sú aj okolnosti, že bez odloženia právoplatnosti a vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia, bude môcť žalovaný bez obmedzenia nakladať s nehnuteľnosťami, pričom ich bude môcť previesť na tretie osoby, čím môže dôjsť k ich poškodeniu, a tiež ich vlastníckeho práva, ktorého sa v tomto konaní domáhajú. Ak by sa tak stalo a následne by boli v tomto konaní úspešní, došlo by k reťazeniu súdnych sporov medzi nimi a novými nadobúdateľmi, čo by bolo značne nehospodárne, a navyše by sa ocitli v neistom právnom postavení.

20. Z výpisu z LV č. XXXX, vedenom Okresným úradom Prievidza, katastrálny odbor, okres Prievidza, obec Prievidza, k. ú. F. vyplýva, že M. J., nar. XX.XX.XXXX je pod B 181 evidovaný ako vlastník v spoluvlastníckom podiele 1/1 bytu č. X, vchod XX, X. poschodie, nachádzajúci a v obytnej budove so súpisným číslom XXXXX, druh stavby: 9, popis stavby: obytná budova, postavená na F. N. XXXX, spoluvlastnícky podiel o veľkosti 64/4500 priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu, na príslušenstve a spoluvlastnícky podiel k pozemku parcela číslo XXXX zastavaná plocha a nádvorie o výmere 1271 m².

21. V časti poznámky LV č. XXXX, je okrem iného uvedené: na byt č. X, X. posch., vchod č. XX (vlastník B 181): Oznámenie o začatí výkonu záložného práva priamym predajom (V XXXX/XX) – AK KONCOVÁ & PARTNERS, s.r.o. Trenčín – opr. F. G., nar. XX.XX.XXXX, J. K. J. – F. XXX/XX – L. XXXX/XX. Na byt č. X, X. poschodie, vchod č. XX – podané dovolanie voči rozsudku Krajského súdu Trenčín č. k. 17Co 42/2022-394 zo dňa 27.4.2023 v konaní žalobcov A. B., nar. X.XX.XXXX, trvale bytom C. XXXX/X, D. a A. B., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom E. C. XXX/XX, F. proti žalovanému M. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. XXX, o určenie vlastníckeho práva – P XXX/XXXX – VZ XXXXX/XXXX. Na byt č. X, X. F., vchod č. XX – 23C 22/2023 – návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, v konaní proti odporcovi F. G., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A. H. I. XXXX/X, J. K. J., ktorým sa navrhovatelia domáhajú, aby sa pán G. zdržal výkonu záložného práva až do právoplatného skončenia konania o dovolaní voči rozsudku Krajského súdu Trenčín č. k. 17Co 42/2022-394 zo dňa 27.4.2023, na základe P 327/23 – VZ 2860/23. V časti B je vyznačená plomba na základe V 4216/2023 (Kúpna zmluva).

22. V časti farchy LV č. XXXX, je uvedené: vlastník poradové číslo XXX, na byt č. X, X. poschodie, vchod 26: záložné právo v prospech F. G., nar. XX.XX.XXXX, podľa zmluvy o zriadení záložného práva – V XXXX/XX – VZ XXXX/XX.

23. Z výpisu z LV č. XXXX, vedenom Okresným úradom Prievidza, katastrálny odbor, okres Prievidza, obec Prievidza, k. ú. F. vyplýva, že M. J., nar. XX.XX.XXXX, je pod B 102 evidovaný ako vlastník v spoluvlastníckom podiele 1/1 bytu č. X, vchod X, X. poschodie, nachádzajúci sa v obytnom dome so súpisným číslom 20708, druh stavby: 9, popis stavby: obytný dom, postavenom na parcele číslo XXXX/X, k. ú. F., spoluvlastnícky podiel priestoru o veľkosti 8395/359500 na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu, na príslušenstve.

24. V časti poznámky LV č. XXXX, je okrem iného uvedené: na byt č. X, X. poschodie, vchod č. X (L. B XXX): Oznámenie o začatí výkonu záložného práva priamym predajom (V XXXX/XX) – AK KONCOVÁ & PARTNERS, s.r.o. Trenčín – opr. F. G., P. G., nar. XX.XX.XXXX, J. K. J. – F. XXX/XX – L. XXXX/XX. Na byt č. X, X. poschodie, vchod č. X – podané dovolanie voči rozsudku Krajského súdu Trenčín č. k. 17Co 42/2022-394 zo dňa 27.4.2023 v konaní žalobcov A. B., nar. X.XX.XXXX, trvale bytom C. XXXX/X, D. a A. B., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom E. C. XXX/XX, F. proti žalovanému M. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. XXX, o určenie vlastníckeho práva – P XXX/XXXX – VZ XXXXX/XXXX. Na byt č. X, X. poschodie, vchod č. X – 23C 22/2023 – návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, v konaní proti odporcovi F. G., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A. H. I. XXXX/X, J. K. J., ktorým sa navrhovatelia domáhajú, aby sa pán G. zdržal výkonu záložného práva až do právoplatného skončenia konania o dovolaní voči rozsudku Krajského súdu Trenčín č. k. 17Co 42/2022-394 zo dňa 27.4.2023, na základe P 327/23 – VZ XXXX/XX. V časti B je vyznačená plomba na základe V XXXX/XXXX (Kúpna zmluva).

25. V časti ťarchy LV č. XXXX, je uvedené: vlastník poradové číslo XXX, K. byt č. X, X. poschodie, vchod č. X: s. č. XXXXX, na CKN p. č. XXXX/X: záložné právo v prospech F. G., nar. XX.XX.XXXX, podľa zmluvy o zriadení záložného práva – V XXXX/XX – VZ XXXX/XX.

26. Z výpisu z LV č. XXXX, vedenom Okresným úradom Prievidza, katastrálny odbor, okres Prievidza, obec Prievidza, k. ú. F. vyplýva, že M. J., nar. XX.XX.XXXX, je pod B 101 evidovaný ako vlastník v spoluvlastníckom podiele 8395/359500 parcely číslo XXXX/X zastavaná plocha a nádvorie o výmere 733 m².

27. V časti poznámky LV č. XXXX, je okrem iného uvedené: na spoluvlastnícky podiel 8395/359500 (vlastník B XXX): Oznámenie o začatí výkonu záložného práva priamym predajom (V XXXX/XX) – AK KONCOVÁ & PARTNERS, s.r.o. Trenčín – opr. F. G., P. G., nar. XX.XX.XXXX, J. K. J. – F. XXX/XX – L. XXXX/XX. Na spoluvlastnícky podiel 8395/359500 – podané dovolanie voči rozsudku Krajského súdu Trenčín č. k. 17Co 42/2022-394 zo dňa 27.4.2023 v konaní žalobcov A. B., nar. X.XX.XXXX, trvale bytom C. XXXX/X, D. a A. B., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom E. C. XXX/XX, F. proti žalovanému M. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. XXX, o určenie vlastníckeho práva – P XXX/XXXX – VZ XXXXX/XXXX. Na podiel 8395/359500 - 23C 22/2023 – návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, v konaní proti odporcovi F. G., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A. H. I. XXXX/X, J. K. J., ktorým sa navrhovatelia domáhajú, aby sa pán G. zdržal výkonu záložného práva až do právoplatného skončenia konania o dovolaní voči rozsudku Krajského súdu Trenčín č. k. 17Co 42/2022-394 zo dňa 27.4.2023, na základe P XXX/XX – VZ XXXX/XX. V časti B je vyznačená plomba na základe V XXXX/XXXX (Kúpna zmluva).

28. V časti ťarchy LV č. XXXX, je okrem iného uvedené: na CKN p. č. XXXX/X, podiel XXXX/XXXXXX: záložné právo v prospech F. G., nar. XX.XX.XXXX, podľa zmluvy o zriadení záložného práva – V XXXX/XX – VZ XXXX/XX.

29. Z výpisu z LV č. XXXX, vedenom Okresným úradom Prievidza, katastrálny odbor, okres Prievidza, obec Prievidza, k. ú. F. vyplýva, že M. J., nar. XX.XX.XXXX, je pod B 40 evidovaný ako vlastník v spoluvlastníckom podiele 1/1 garáže N. X, vo vchode č. H., prízemie, v obytnom dome so súpisným číslom XXXXX, druh stavby: X, F. stavby: obytný dom, postavenom na parcele číslo XXXX/X, spoluvlastnícky podiel o veľkosti 1696/119488 priestoru na spoločných zariadeniach domu, na príslušenstve.

30. V časti poznámky LV č. XXXX, je okrem iného uvedené: na nebytový priestor č. 1, prízemie, vchod: G1 (vlastník B 40): Oznámenie o začatí výkonu záložného práva priamym predajom (V XXXX/XX) – AK KONCOVÁ & PARTNERS, s.r.o. Trenčín – opr. F. G., P. G., nar. XX.XX.XXXX, J. K. J. – F. XXX/XX – L. XXXX/XX. Na nebytový priestor garáž č. X, L. G-1 - podané dovolanie voči rozsudku Krajského

súdu Trenčín č. k. 17Co 42/2022-394 zo dňa 27.4.2023 v konaní žalobcov A. B., nar. X.XX.XXXX, trvale bytom C. XXXX/X, D. a A. B., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom E. C. XXX/XX, F. proti žalovanému M. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. XXX, o určenie vlastníckeho práva – P XXX/XXXX – VZ XXXXX/XXXX. Na garáž č. X, vchod G-1 - 23C 22/2023 – návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, v konaní proti odporcovi F. G., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A. H. I. XXXX/X, J. K. J., ktorým sa navrhovatelia domáhajú, aby sa pán G. zdržal výkonu záložného práva až do právoplatného skončenia konania o dovolaní voči rozsudku Krajského súdu Trenčín č. k. 17Co 42/2022-394 zo dňa 27.4.2023, na základe P XXX/XX – VZ XXXX/XX. V časti B je vyznačená plomba na základe V XXXX/XXXX (Kúpna zmluva).

31. V časti ľarchy LV č. XXXX, je uvedený: vlastník poradové číslo XX, na nebytový priestor č. X, garáž, prízemie, č. vchodu H., Q. č. XXXXX na CKN p. č. XXXX/X: záložné právo v prospech F. G., nar. XX.XX.XXXX, podľa zmluvy o zriadení záložného práva – V XXXX/XX – VZ XXXX/XX.

32. Z výpisu z LV č. XXXX, vedenom Okresným úradom Prievidza, katastrálny odbor, okres Prievidza, obec Prievidza, k. ú. F. vyplýva, že M. J., nar. XX.XX.XXXX, je pod B 36 evidovaný ako vlastník v spoluvlastníckom podiele o veľkosti 1696/119488 na parcele číslo 4876/2, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 424 m².

33. V časti poznámky LV č. XXXX, je okrem iného uvedený: na spoluvlastnícky podiel 1696/119488 (vlastník B XX): Oznámenie o začatí výkonu záložného práva priamym predajom (V XXXX/XX) – AK KONCOVÁ & PARTNERS, s.r.o. Trenčín – opr. F. G., P. G., nar. XX.XX.XXXX, J. K. J. – F. XXX/XX – L. XXXX/XX. Na spoluvlastnícky podiel 1696/119488 - podané dovolanie voči rozsudku Krajského súdu Trenčín č. k. 17Co 42/2022-394 zo dňa 27.4.2023 v konaní žalobcov A. B., nar. X.XX.XXXX, trvale bytom C. XXXX/X, D. a A. B., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom E. C. XXX/XX, F. proti žalovanému M. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. XXX, o určenie vlastníckeho práva – P XXX/XXXX – VZ XXXXX/XXXX. Na podiel 1696/119488 – 23C 22/2023 – návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, v konaní proti odporcovi F. G., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A. H. I. XXXX/X, J. K. J., ktorým sa navrhovatelia domáhajú, aby sa pán G. zdržal výkonu záložného práva až do právoplatného skončenia konania o dovolaní voči rozsudku Krajského súdu Trenčín č. k. 17Co 42/2022-394 zo dňa 27.4.2023, na základe P XXX/XX – VZ XXXX/XX. V časti B je vyznačená plomba na základe V XXXX/XXXX (Kúpna zmluva).

34. V časti ľarchy LV č. XXXX, je uvedený: vlastník poradové číslo XX, na CKN p. č. XXXX/X, podiel 1696/119488: záložné právo v prospech F. G., nar. XX.XX.XXXX, podľa zmluvy o zriadení záložného práva – V XXXX/XX – VZ XXXX/XX.

35. Podľa § 137 písm. c) Civilného sporového poriadku, žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem, naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu.

36. Pri určovacej žalobe znie žalobný návrh na určenie, či tu právo je (pozitívna určovacia žaloba), alebo či tu právo nie je (negatívna určovacia žaloba).

37. Navrhovatelia v 1 a 2 rade v konaní vedenom na Okresnom súde Prievidza č. k. 11C 30/2019 domáhali sa proti žalovanému M. J., nar. XX.XX.XXXX určenia, že sú podielovými spoluvlastníkmi, každý v spoluvlastníckom podiele 1/2 nehnuteľností, k. ú. F., označených v žalobnom návrhu (pozitívna určovacia žaloba).

38. Okresný súd Prievidza rozsudkom č. k. 11C 30/2019-331 zo dňa 13.12.2021, žalobu navrhovateľov v 1 a 2 rade (v konaní č. 11C 30/2019 označení ako žalobcovia v 1 a 2 rade), zamietol. Krajský súd Trenčín rozsudkom č. k. 17Co 42/2022-394 zo dňa 27.4.2023, rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil.

39. Dovoláním zo dňa 11.7.2023 s návrhom na odloženie právoplatnosti a vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia sa navrhovatelia domáhajú, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil rozsudok Krajského súdu Trenčín č. k. 17Co 42/2022-394 zo dňa 27.4.2023, ako aj rozsudok Okresného súdu Prievidza č. k. 11C 30/2019-331 zo dňa 13.12.2021 a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Konanie na Najvyššom súde nemá pridelenú spisovú značku, spis č. k. 11C 30/2019 sa z dôvodu realizovaných procesných úkonov nachádza na Okresnom súde Prievidza.

40. Z výpisu z LV č. XXXX, LV č. XXXX, LV č. XXXX, LV č. XXXX, LV č. XXXX z časti „C“ Ťarchy vyplýva, že obsahuje popisnú informáciu, a to o záložnom práve na nehnuteľnostiach, označených v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia v prospech záložného veriteľa F. G., nar. XX.XX.XXXX, podľa zmluvy o zriadení záložného práva – V XXXX/XX – VZ XXXX/XX (§ 8 ods. 1 písm. b, bod 2. zák. č. 162/1995 Z.z.). Podľa časti B: vlastníci a iné oprávnené osoby z práva k nehnuteľnosti, je ako vlastník predmetných nehnuteľností zapísaný M. J., nar. XX.XX.XXXX.

41. Podľa § 38 zák. č. 162/1995 Z.z., poznámka vyjadruje skutočnosti, ktoré obmedzujú oprávnenia vlastníka nakladať s nehnuteľnosťou, alebo informuje o nehnuteľnosti alebo práve k nehnuteľnosti.

42. Poznámka je úkonom okresného úradu, ktorý nemá vplyv na vznik, zmenu alebo zánik práva k nehnuteľnosti. Úlohou poznámky je informovať jednak vlastníka nehnuteľnosti, ale aj všetky ďalšie dotknuté osoby, prípadne záujemcov o kúpu nehnuteľnosti o skutočnostiach, ktoré sa týkajú buď priamo vlastníka alebo nehnuteľnosti.

43. Na LV č. XXXX, LV č. XXXX, LV č. XXXX, LV č. XXXX, LV č. XXXX, v súvislosti s predmetnými nehnuteľnosťami sa nachádza poznámka Okresného úradu Prievidza, katastrálny odbor, ktorá informuje, že bolo oznámené začatie výkonu záložného práva priamym predajom záložným veriteľom F. G., nar. XX.XX.XXXX, J. K. J. F./XX – L. XXXX/XX.

44. Pre nariadenie neodkladného opatrenia je postačujúce, pokiaľ sú okolnosti, z ktorých sa vyvodzuje opodstatnenosť návrhu na toto dočasné opatrenie, aspoň osvedčené. Miera osvedčenia sa riadi danou situáciou (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 3Cdo 149/2010).

45. Pred rozhodnutím o neodkladnom opatrení, súd nevykonáva riadne dokazovanie v zmysle § 185 a nasl. Civilného sporového poriadku, a to s ohľadom na potrebu poskytnutia rýchlej a účinnej ochrany práv navrhovateľa. Súd je oprávnený prihliadať na argumentáciu navrhovateľa z hľadiska jej osvedčenia, ktorý pojem na účely konania znamená spravdepodobnenie nároku.

46. Pre úspešnosť návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je tak potrebné, aby boli aspoň osvedčené (teda nemusia byť nepochybne preukázané) základné skutočnosti, potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana. Postačuje pritom z hľadiska osvedčenia pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, že nejde o nárok zjavne vylúčený.

47. Právne pomery a ich relevanciu zisťuje súd vždy v čase vydania uznesenia (§ 329 ods. 2 Civilného sporového poriadku). Potreba ich úpravy musí byť bezodkladná, čo zahŕňa aj prvok naliehavosti a nevyhnutnosti.

48. Podľa § 151a Občianskeho zákonníka, záložné právo slúži na zabezpečenie pohľadávky a jej príslušenstva tým, že záložného veriteľa oprávňuje uspokojiť sa alebo domáhať sa uspokojenia pohľadávky z predmetu záložného práva (ďalej len „záloh“), ak pohľadávka nie je riadne a včas splnená.

49. Podľa § 151 b) ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka, záložné právo sa zriaďuje písomnou zmluvou schválenou dohodou dedičov o vyporiadaní dedičstva, rozhodnutím súdu alebo správneho orgánu, alebo zákonom.

50. Podľa § 151j ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak pohľadávka zabezpečená záložným právom nie je riadne a včas splnená, môže záložný veriteľ začať výkon záložného práva. V rámci výkonu záložného práva sa záložný veriteľ môže uspokojiť spôsobom určeným v zmluve alebo predajom zálohu na dražbe podľa osobitného zákona, alebo domáhať sa uspokojenia predajom zálohu podľa osobitných zákonov, ak tento zákon alebo osobitný zákon neustanovuje inak.

51. Podľa § 151m ods. 6 Občianskeho zákonníka, pri výkone záložného práva koná záložný veriteľ v mene záložcu.

52. Záložné právo ako vecnoprávny inštitút, slúži na zabezpečenie pohľadávky veriteľa v záväzkovom právnom vzťahu.

53. Právo na uspokojenie zo zálohu vzniká dňom, kedy je záložný veriteľ podľa hmotného práva oprávnený požadovať, aby bola zabezpečená pohľadávka uhradená z výťažku získaného speňažením zálohu.

54. Ustanovenie § 151m ods. 6 Občianskeho zákonníka, má aplikačný význam iba pri výkone záložného práva spôsobom dohodnutým v záložnej zmluve.

55. Pod priamym predajom možno rozumieť priame pôsobenie záložného veriteľa na potencionálnych záujemcov o kúpu zálohu. Prípadnú zmluvu podpisuje sám záložný veriteľ. Priamy predaj možno zaradiť pod jednu z mnohých foriem (spôsobov) výkonu záložného práva, na základe zmluvne dohodnutého princípu.

56. Podľa § 44 ods. 1 zák. č. 162/1995 Z.z., Okresný úrad najneskôr v pracovný deň nasledujúci po dni, keď mu bola doručená zmluva, verejná listina alebo iná listina na zápis vkladom alebo záznamom, alebo ak sa začalo katastrálne konanie o oprave chyby v katastrálnom operáte alebo konanie o proteste prokurátora, vyznačí plombu o zmene práva k nehnuteľnosti alebo o začatí katastrálneho konania o oprave chyby alebo o začatí konania o proteste prokurátora na liste vlastníctva alebo v pozemkovej knihe, alebo v železničnej knihe; túto plombu zruší vykonaním vkladu alebo záznamu, alebo právoplatným rozhodnutím o zamietnutí návrhu na vklad, alebo právoplatným rozhodnutím o zastavení konania, alebo právoplatným rozhodnutím o oprave chyby v katastrálnom operáte alebo právoplatným rozhodnutím, ktorým sa nevyhovuje protestu prokurátora.

57. Na LV č. XXXX, LV č. XXXX, LV č. XXXX, LV č. XXXX, LV č. XXXX Okresný úrad Prievidza, katastrálny odbor, ako to už bolo uvedené, vyznačil na základe V 4216/2023 (Kúpna zmluva) na predmetných nehnuteľnostiach plombu.

58. Žalovaný F. G., nar. XX.XX.XXXX, nebol stranou sporu v konaní vedenom na Okresnom súde Prievidza č. k. 11C 30/2019, o rozsudku ktorého (vo veci samej) na základe podaného odvolania rozhodoval odvolací súd, a proti rozhodnutiu ktorého podali dovolanie navrhovatelia v 1 a 2 rade.

59. Žalovaný F. G., nar. XX.XX.XXXX v priebehu konania č. 11C 30/2019, uzavrel so žalovaným z uvedeného konania M. J., nar. XX.XX.XXXX zmluvu o zriadení záložného práva na predmetných nehnuteľnostiach.

60. Konanie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je potrebné vnímať ako pomerne autonómne, s prepojením na konanie vo veci samej v rozsahu, ktorý vyplýva priamo zo zákona (§ 326, § 335 a § 336 Civilného sporového poriadku). Pokiaľ § 325 ods. 2 predpokladá uloženie povinnosti alebo obmedzenia strane, ide vždy o stranu konania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorou bude v prevažnej väčšine prípadov žalovaný vo veci samej, respektíve osoba, proti ktorej má v budúcnosti žaloba smerovať (s. 1095, Števíček, Ficová, Baricová, Mesiarkinová, Bajánková, Tomašovič a spol., Civilný sporový poriadok, 2016, C. H. BECK).

61. Z obsahu návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia v časti: „Odporca (žalovaný) začal výkon záložného práva k nehnuteľnostiam vo vlastníctve vlastníka, ktorého vlastnícke právo je spochybnené vo vyššie uvedenom súdnom konaní, ktoré nie je ešte ukončené (poznámka súdu: dovolacie konanie nie je ukončené)“. „V prípade, že budú navrhovatelia v súdnom konaní úspešní, bude to znamenať, že uzatvorená záložná zmluva, ktorú uzatvoril odporca s vlastníkom je neplatná, nakoľko vlastník nemohol zriadiť záložné právo k nehnuteľnostiam, ktoré nie sú v jeho vlastníctve“. „Navrhovatelia poukazujú na skutočnosť, že ak odporca prevedie nehnuteľnosti na ďalšie osoby prostredníctvom výkonu záložného práva (v prípade úspechu v súdnom konaní by to znamenalo, že výkon záložného práva bol realizovaný na základe neplatnej záložnej zmluvy), ...“ vyplýva, že F. G., nar. XX.XX.XXXX, voči ktorému sa navrhovatelia v 1 a 2 rade domáhajú nariadenia neodkladného opatrenia je osoba, proti ktorej má žaloba v budúcnosti smerovať (žaloba o neplatnosť záložnej zmluvy).

62. Súd posudzoval otázku, či navrhovatelia v 1 a 2 rade osvedčili pravdepodobnosť nároku voči F. G., nar. XX.XX.XXXX.

63. Navrhovatelia v 1 a 2 rade dovolanie proti rozsudku Krajského súdu Trenčín č. k. 17Co 42/2022-394 zo dňa 27.4.2023 odôvodnili ustanovením § 420 písm. f) Civilného sporového poriadku a § 421 ods. 1 písm. a) Civilného sporového poriadku.

64. Z ustanovenia § 442 Civilného sporového poriadku vyplýva, že dovolací súd rozhoduje len na základe skutočností a dôkazov, ktoré obsahuje spis. Obsah spisu je meradlom toho, či je daný dovolací dôvod. Obsahom spisu č. k. 11C 30/2019, sú aj spisy ČVS: ORP-573/2-VYS-PD-2017, ČVS: KRP-45/2-VYS-TN-2017 (bod 3. rozsudku prvej inštancie zo dňa 13.12.2021).

65. Navrhovatelia v 1 a 2 rade dovolanie odôvodnili tým, že právne závery súdu prvej inštancie a dovolacieho súdu o tom, že ich vôľa ako predávajúcich pri uzatváraní Kúpnych zmlúv zo dňa 11.5.2015 bola slobodná, vážna, urobená bez nátlaku, a že aj vôľa žalovaného (M. J.), ako kupujúceho bola vážna, nekorešponujú so zisteným skutkovým stavom. Poukázali pritom na jednotlivé výpovede žalovaného v trestnom konaní (najmä bod 18., 19., 20., 48. dovolania) s tým, že vzbudzujú pochybnosť o vážnosti jeho vôle, a že hodnoverným spôsobom nevysvetlil dôvody rozporov vo svojich výpovediach v civilnom konaní a v trestnom konaní. Tiež poukázali na svoje výpovede a výpovede E. A. B. a E. C. B. v konaniach (najmä bod 36., bod 48. dovolania). Uviedli, že výsledky vykonaného dokazovania boli podkladom pre záver, že ich vôľa v čase uzavretia predmetných právnych úkonov nemohla byť slobodná, vážna a bez nátlaku, nesmerovala k trvalému zbaveniu sa svojho majetku, a ani vôľa žalovaného nebola vážna a nesmerovala k trvalému nadobudnutiu vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam.

66. Z rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, na ktoré navrhovatelia v 1 a 2 rade v dovolaní, okrem iného poukazovali vyplýva: č. k. 3Cdo 144/2010, že na dissimulované zmluvné dojednanie účastníkov zmluvy, účelom ktorého bolo, aby pohľadávka bola uspokojená tak, že na jedného z účastníkov prejde vlastnícke právo k veci slúžiacej (podľa ich skutočnej vôle ako záloh) na zabezpečenie pohľadávky, dopadá ustanovenie § 39 Občianskeho zákonníka, č. k. 4Cdo 33/2005, že darovacia zmluva uzavretá za účelom zabezpečenia uspokojenia pohľadávky obdarovaného voči darcovi, je neplatným právnym úkonom, č. k. 3Cdo 223/2016, že keďže kúpna zmluva nebola urobená vážne (vzhľadom na to, že v nej absentoval jeden prvok vôle – vážnosť), je takáto simulovaná zmluva podľa ustanovenia § 37 Občianskeho zákonníka absolútne neplatná.

67. Navrhovatelia v 1 a 2 rade v dovolaní tiež uviedli, že je pravda, že platné právo nemá žiadne ustanovenie o dohode príliš nízkej kúpnej ceny, avšak nie je možné vylúčiť, že okolnosti hrubého nepomeru plnenia jednej zo strán k tomu, čo poskytla druhá strana, môžu v spojitosti s ďalšími okolnosťami prípadu napĺňať znaky konania, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi.

68. Výlučne pre účely rozhodnutia o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, nie je podľa názoru súdu možné jednoznačne vylúčiť, že dovolanie (s poukazom na jeho odôvodnenie) navrhovateľov v 1 a 2 rade je zjavne bezdôvodné, a že vlastnícke právo M. J., nar. XX.XX.XXXX na predmetných nehnuteľnostiach, už nie je spochybnené.

69. V prípade, ak by Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že dovolanie je dôvodné a zruší rozsudok Krajského súdu Trenčín č. k. 17Co 42/2022-394 zo dňa 27.4.2023, ako aj rozsudok Okresného súdu Prievidza č. k. 11C 30/2019-331 zo dňa 13.12.2021, respektíve ak následne odvolací súd zruší rozsudok súdu prvej inštancie a navrhovatelia v 1 a 2 rade by v súdnom konaní boli úspešní, znamenalo by to, že zmluva o zriadení záložného práva na predmetné nehnuteľnosti, ktorú uzavrel žalovaný ako záložný veriteľ s M. J., nar. XX.XX.XXXX, je neplatným právnym úkonom, nakoľko tento nemohol zriadiť záložné právo k nehnuteľnostiam, ktoré neboli v jeho vlastníctve.

70. Navrhovatelia v 1 a 2 rade osvedčili základné skutočnosti (teda nemusia byť nepochybne preukázané) potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorý si budú proti žalovanému F. G., K. XX.XX.XXXX v budúcnosti uplatňovať. Osvedčili, že existuje určité ich právo ochrany.

71. Skutočnosť, že žalovaný ako záložný veriteľ (ktorý koná v mene záložcu) začal aktívne vykonávať záložné právo na predmetných nehnuteľnostiach, preukázali navrhovatelia v 1 a 2 rade predložením výpisov z LV č. XXXX, LV č. XXXX, LV č. XXXX, LV č. XXXX, LV č. XXXX, k. ú. F., v ktorých sa nachádza poznámka Okresného úradu Prievidza, katastrálny odbor, ktorá informuje, že bolo oznámené začatie výkonu záložného práva priamym predajom (P XXX/XX – L. XXXX/XX). To, že k prevodu vlastníckeho

práva z M. J., nar. XX.XX.XXXX (v mene ktorého koná žalovaný ako záložný veriteľ) môže aj reálne dôjsť svedčí vkladové konanie V XXXX/XXXX.

72. Je potrebné bezodkladne upraviť pomery medzi účastníkmi, nakoľko výkonom záložného práva priamym predajom zo strany žalovaného (koná v mene záložcu) dôjde k zmene v osobe, ktorá je aktuálne zapísaná ako vlastník predmetných nehnuteľností, a voči ktorej sa vedie vyššie uvedené súdne konanie o určenie vlastníckeho práva. Právne úkony žalovaného, by sťažili ochranu práv navrhovateľov v 1 a 2 rade k nehnuteľnostiam. Navrhovatelia v 1 a 2 rade osvedčili také skutočnosti, ktoré spochybnili zákonnosť výkonu záložného práva žalovaným ako záložným veriteľom.

73. Zmyslom neodkladného opatrenia je poskytnúť ochranu oprávnenej osobe a zabrániť zhoršovaniu jej postavenia. Navrhovatelia v 1 a 2 rade nemajú inú možnosť ochrany svojich práv. Sledovaný účel nie je pritom možné dosiahnuť zabezpečovacím opatrením.

74. Navrhovatelia v 1 a 2 rade navrhovali, aby súd uložil žalovanému zdržať sa výkonu záložného práva k predmetným nehnuteľnostiam, na základe zmluvy o zriadení záložného práva evidovaného na Okresnom úrade Prievidza, katastrálny odbor pod V XXXX/XX, VZ XXXX/XX M. tiež pod VZ XXXX/XX až do právoplatného skončenia konania na Najvyššom súde Slovenskej republiky o dovolaní proti rozsudku Krajského súdu Trenčín č. k. 17o 42/2022-394 zo dňa 27.4.2023, v konaní o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam.

75. Na základe právoplatného rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky bude zrejmé, či dovolanie navrhovateľov v 1 a 2 rade je alebo nie je dôvodné. Ak dovolanie nebude dôvodné, vlastníkom predmetných nehnuteľností je M. J., nar. XX.XX.XXXX a ktorý mohol uzatvoriť zmluvu o zriadení záložného práva s F. G., nar. XX.XX.XXXX. Hodnovernosť údajov katastra, tak nebude vyvrátená (§ 70 ods. 1 zák. č. 162/1995 Z.z.).

76. Súd rozhodol, že neodkladné opatrenie (I. výrok) bude trvať do právoplatného skončenia konania na Najvyššom súde Slovenskej republiky o dovolaní proti rozsudku Krajského súdu Trenčín č. k. 17o 42/2022-394 zo dňa 27.4.2023, v konaní o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam.

77. Nariadením neodkladného opatrenia do právoplatného rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky o dovolaní navrhovateľov v 1 a 2 rade proti napadnutému rozsudku, sa nevytvorí nenávratný stav (bod 75.).

78. V prípade, ak dovolací súd zruší napadnuté rozhodnutie, a po tejto dobe budú naďalej osvedčené skutočnosti odôvodňujúce potrebu neodkladnej úpravy pomerov, majú navrhovatelia v 1 a 2 rade možnosť podať ďalší návrh na nariadenie neodkladného opatrenia a podložiť ho listinnými dôkazmi.

79. Súd v zmysle § 336 ods. 1 Civilného sporového poriadku, neuložil navrhovateľom v 1 a 2 rade podať žalobu vo veci samej, pretože je predpoklad, že neodkladným opatrením možno, do právoplatného skončenia konania na Najvyššom súde Slovenskej republiky o dovolaní proti rozsudku Krajského súdu Trenčín č. k. 17o 42/2022-394 zo dňa 27.4.2023, v konaní o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi nimi a žalovaným. V zmysle § 337 ods. 1 Civilného sporového poriadku, môže žalovaný podať návrh na zrušenie neodkladného opatrenia, ak jeho dôvody odpadli, alebo podať voči navrhovateľom v 1 a 2 rade žalobu napríklad, že je dané jeho právo domáhať sa výkonu záložného práva k nehnuteľnostiam, na základe s M. J., nar. XX.XX.XXXX uzavretej záložnej zmluvy.

80. V doplnení návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia navrhovatelia v 1 a 2 rade navrhli, aby súd žalovanému uložil, aby do troch dní odo dňa právoplatnosti uznesenia vzal späť svoj návrh na vklad vlastníckeho práva v zmysle kúpnej zmluvy, evidovanej na Okresnom úrade Prievidza, katastrálny odbor pod V 4216/2023, a aby sa zdržal akýchkoľvek úkonov vo vzťahu k nakladaniu s nehnuteľnosťami špecifikovanými v návrhu (uzatváranie scudzovacích zmlúv), a to až do právoplatného skončenia konania na Najvyššom súde Slovenskej republiky o ich dovolaní proti rozsudku Krajského súdu Trenčín č. k. 17Co 42/2022-394 zo dňa 27.4.2023.

81. Podľa § 22 ods. 1 zák. č. 162/1995 Z.z., v katastrálnom konaní sa zapisujú práva k nehnuteľnostiam, rozhoduje sa o zmene hraníc katastrálnych území, o prešetrovaní zmien údajov katastra, o oprave chýb v katastrálnom operáte a o obnove katastrálneho operátu.

82. Podľa § 22 ods. 2 zák. č. 162/1995 Z.z., na katastrálne konanie je príslušný okresný úrad, v ktorého územnom obvode sa nachádza nehnuteľnosť.

83. Katastrálne konanie je špeciálnym druhom správneho konania, ktoré upravuje aj postup pri zápise práv k nehnuteľnostiam, teda pri zápise vkladom, záznamom a poznámkou.

84. Je v kompetencii príslušného úradu, či sú splnené podmienky na povolenie zápisu práv k nehnuteľnostiam do katastra, na základe vkladu práv k nehnuteľnostiam (porovnaj rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 1Sžo 204/2008).

85. Podľa § 28 ods. 2 zák. č. 162/1995 Z.z., práva k nehnuteľnostiam uvedené v § 1 ods. 1 vznikajú, menia sa alebo zanikajú vkladom do katastra, ak tento zákon neustanovuje inak.

86. Podľa § 28 ods. 3 zák. č. 162/1995 Z.z., právne účinky vkladu vznikajú na základe právoplatného rozhodnutia okresného úradu o jeho povolení.

87. Jedným zo spôsobov nadobudnutia práva k nehnuteľnosti je vklad do katastra nehnuteľností. Vklad je úkon štátneho orgánu.

88. Podľa § 30 ods. 1 zák. č. 162/1995 Z.z., účastníkom konania o povolení vkladu je účastník právneho úkonu, na základe ktorého má vzniknúť, zmeniť sa alebo zaniknúť právo k nehnuteľnosti (ďalej len „účastník konania“).

89. Podľa § 30 ods. 2 zák. č. 162/1995 Z.z., konanie o povolení vkladu sa začína na návrh účastníka konania.

90. Podľa katastrálneho zákona, je účastníkom konania o povolení vkladu účastník právneho úkonu, na ktorého základe má vzniknúť, zmeniť sa alebo zaniknúť právo.

91. Návrh na vklad môže podať jeden účastník, ale aj všetci.

92. Katastrálne konanie je návrhovým konaním, teda začína vždy na návrh účastníka konania.

93. Podľa § 31a písm. e) zák. č. 162/1995 Z.z., konanie o návrhu na vklad sa preruší, ak bolo účastníkovi neodkladným opatrením alebo predbežným opatrením nariadené, aby nenakladal s určitou nehnuteľnosťou.

94. Z citovaného ustanovenia zákona vyplýva, že ak bolo účastníkovi neodkladným opatrením alebo predbežným opatrením nariadené, aby nenakladal s určitou nehnuteľnosťou, v takom prípade okresný úrad konanie o návrhu na vklad preruší, a to do skončenia platnosti uznesenia o neodkladnom alebo predbežnom opatrení.

95. Podľa § 331 ods. 3 Civilného sporového poriadku, ak je uznesenie, ktorým bolo nariadené neodkladné opatrenie, podkladom na zápis do osobitného registra, je súd povinný odoslať uznesenie v lehote podľa odseku 2 aj príslušnému orgánu, ktorý osobitný register vedie.

96. Podľa § 31b písm. d/ zák. č. 162/1995 Z.z., konanie o návrh na vklad sa zastaví, ak účastník vzal návrh späť a ostatní účastníci konania s tým súhlasili.

97. Konaniu o povolení vkladu dominuje dispozičný princíp. Konanie sa začína na návrh účastníka. Účastník o začatí konania disponuje subjektívnym právom vziať návrh späť a dosiahnuť zastavenie konania, ak s tým ostatní účastníci súhlasili.

98. Súd nie je oprávnený zasahovať do konania o povolení vkladu a ukladať účastníkovi, aby vzal späť návrh na povolenie vkladu. Späťvzatie je v jeho výlučnej dispozícii, ak je splnená podmienka, a to súhlas ostatných účastníkov. Preto súd návrh navrhovateľov v 1 a 2 rade, aby neodkladným opatrením uložil žalovanému vziať späť svoj návrh na vklad vlastníckeho práva z kúpnej zmluvy V 4216/2023, zamietol. Z dôvodu úplnosti súd udáva, že ani nie je zrejmé, či návrh na povolenie vkladu podal žalovaný alebo aj druhý, respektíve všetci účastníci kúpnej zmluvy. Súd zamietol aj tú časť návrhu (Doplnenia návrhu) na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorou navrhovatelia v 1 a 2 rade navrhovali, aby sa žalovaný zdržal akýchkoľvek úkonov vo vzťahu k nakladaniu s predmetnými nehnuteľnosťami (uzatváranie scudzovacích zmlúv), a to až do právoplatného skončenia konania na Najvyššom súde Slovenskej republiky o dovolaní voči rozsudku Krajského súdu Trenčín č. k. 17Co 42/2022-394 zo dňa 27.4.2023, pretože obmedzenie uvedené v I. výroku tohto uznesenia, a to „zdržať sa výkonu záložného práva“, zahŕňa aj uzatváranie scudzovacích zmlúv, preto nebolo potrebné zvlášť špecifikovať tento spôsob nakladania s predmetnými nehnuteľnosťami.

99. Po tom, ako bude Okresnému úradu Prievidza, katastrálny odbor doručené rozhodnutie o neodkladnom opatrení, v súvislosti s jeho I. výrokom, konanie o návrhu na vklad preruší.

100. Ako to už bolo uvedené, jedným zo spôsobov nadobudnutia práva k nehnuteľnosti je vklad do katastra nehnuteľností. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že vklad je vlastne zápis vkladom práv k nehnuteľnostiam do katastra a pojem vklad je legislatívnou skratkou § 4 zák. č. 162/1995 Z.z.. Konštitutívne účinky vkladu sú ukotvené v § 5. Vklad sa vykoná, na základe rozhodnutia a nie rozhodnutím, čo vyplýva z § 28, § 29 zák. č. 162/1995 Z.z.. Vkladom je až samotný zápis v katastri nehnuteľností, nepostačuje právoplatné rozhodnutie Okresného úradu (porovnaj s. 52, s. 55 A. G., M. F., Katastrálny zákon, Komentár, EuroKódex, 2019).

101. V súvislosti s I. výrokom tohto uznesenia súd opätovne udáva, že z LV č. XXXX, LV č. XXXX, LV č. XXXX, LV č. XXXX, LV č. XXXX k. ú. F. vyplýva, že Okresný úrad Prievidza, katastrálny odbor vyznačil na listoch vlastníctva plombu L./XXXX (kúpna zmluva). Ku dňu rozhodnutia o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ale ešte nedošlo ku zápisu vkladom práva k predmetným nehnuteľnostiam.

102. S poukazom na ustanovenie § 331 ods. 1 Civilného sporového poriadku, súd žalovanému návrh na nariadenie neodkladného opatrenia doručuje až spolu s uznesením, ktorým o návrhu navrhovateľov v 1 a 2 rade rozhodol.

103. Podľa § 332 Civilného sporového poriadku, neodkladné opatrenie je vykonateľné jeho doručením.

104. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu v konaní.

105. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

106. Každá zo strán mala vo veci úspech čiastočný, preto o náhrade trov konania súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku uznesenia.

Poučenie:

Proti uzneseniu o nariadení neodkladného opatrenia možno podľa § 357 písm. d) Civilného sporového poriadku podať odvolanie na Okresnom súde Prievidza do 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne v troch vyhotoveniach. O odvolaní rozhoduje Krajský súd Trenčín.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku, v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne a čoho sa odvolateľ domáhal.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Neodkladné opatrenie je vykonateľné doručením, ak osobitný predpis neustanovuje inak.